VERSLAG
Commissie Samenleving

Datum vergadering : 17 januari 2019

Aanwezig

Commissieleden:	
Leefbaar 3B	: Leon Erwich, Machiel Crielaard, Wouter Hoppenbrouwer
VVD	: Conny Hermans, Marloes Draak, Juval Pat El
CDA	: Nelleke Bouman, Dave Bergwerff
WIJ Lansingerland	: Leon Hoek, Erwin Barendregt
CU	: Kees-Willem Markus, Paul Lieverse
D66	: Erik Jonker, Eva Heijblom
GroenLinks	: Selgei Gabin, Anja de Geus
PvdA	: Petra Verhoef, Valmir Xhemaili
Voorzitter	: Alexander Kuipers
Commissiegriffier	: Lianne van den Houten
Wethouders	: Ankie van Tatenhove

Afwezig

GroenLinks	: Diana van Reenen

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter opent de vergadering om 20.00 uur en heet aanwezigen welkom. Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Van Reenen, zij wordt vervangen door mevrouw De Geus. In deze setting is voor het eerst aanwezig de heer Pat El. Welkom.

2. Insprekers

Er hebben zich geen insprekers gemeld.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering d.d. 4 oktober 2018

Er zijn geen opmerkingen ontvangen. Het verslag wordt ongewijzigd vast gesteld.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

Inventarisatie rondvragen:
De heer Hoppenbrouwer: onderzoek naar jeugd- en jongerenwerk, toezegging huurtarieven culturele verenigingen, visie nota onderwijs achterstandenbeleid.
Mevrouw Gabin: het zwembad.
CDA en PvdA: huisvesting statushouders.
De heer Jonker: Burgerkracht Centraal.

5. *Bespreekpunten:*

5.a Aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling

De heer Lieverse kreeg een week of wat geleden thuis bezoek van iemand iets wilde organiseren met hen, maar lopende het gesprek kwam een ander item langs. De persoon in kwestie verstelde over hoe die persoon thuis nooit een veilige situatie heeft gehad, door vader niet welkom was, dat gevoel werd haar duidelijk bij gebracht. Veel geslagen, altijd het huis uit gezet, wel op klokslag op de minuut thuis moeten zijn voor bepaalde verplichtingen, maar met veel geweld gepaard gaande. Die persoon woont niet meer thuis, heeft absoluut geen relatie met beide ouders meer. Door dit aan te horen kwam de situatie waar vanavond over gesproken wordt wel dichterbij. Zeker ook, omdat hij af en toe de moeder van het gezin langs ziet komen. Dan valt op, dat ze een aantal verwondingen heeft, waarvan ze zelf zegt dat het komt door een ongelukkige val. Maar als hij kijkt naar het aantal verwondingen, dan vraagt hij zich af of dat helemaal de verklaring is. Dit soort situaties gebeuren onder ieders ogen. Hij geeft toe: dit is één voorbeeld, waarvan hij niet de precieze omstandigheden kent. Als hij kijkt naar de cijfers, is het een

probleem waar men niet omheen kan en waar ook de gemeente een taak in heeft. Lansingerland heeft iets van 400 meldingen, als het gaat over het niet veilig zijn van de thuissituatie. Dat verschilt nogal per gemeente. Rotterdam is 10 keer zo groot, maar heeft 20 keer zoveel meldingen. Goeree heeft een zelfde bevolking als Lansingerland, maar heeft ongeveer een derde aantal meldingen. Het verschilt blijkbaar hoe gemeld wordt en welke cultuur daar omheen zit. Vandaag las hij het cijfer, dat in Nederland 40 vrouwen vermoord zijn in 2018. Altijd was de dader een bekende. Het is een situatie die belangrijk is om over na te denken, wat huiselijk geweld betekent. Dan gaat het niet alleen over kinderen. Als hij praat over vrouwen, zijn dat geen kinderen. Als hij praat over loverboyproblematiek, zei een waarnemend wethouder, dat dat eigenlijk niet thuis hoort bij de Veilig Thuis items. Daar kan verschillend over gedacht worden, daar wordt ook verschillend over gedacht. In ieder geval is het onderwerp, waarbij ook geweld en dwang en mishandeling een rol kunnen spelen. De reden voor het bespreken nu heeft te maken met wat Veilig Thuis zelf vertelt over hun functioneren. Er was een werkbezoek in oktober, mogelijk gemaakt voor raadsleden en wethouders. Daar werd door veel mensen gebruik van gemaakt. Daar werd verteld, dat zij problemen hebben om hun achterstand weg te werken. Ze zien het niet lukken, ondanks dat alle vacatures zijn ingevuld. Deels heeft dat te maken met het hele hoge ziekteverzuim. Ze gaven toe, dat er wel degelijk gesteggel is met gemeenten over wie doet wat. Ze gebruikten zelf het woord ruzie; er is regelmatig ruzie als ze horen hoe bepaalde probleemsituaties opgelost moeten worden. Al met al komt de vraag op: is Veilig Thuis een veilige plek voor deze gemeente? De voorzitter vult aan, dat er nog drie vragen voor de commissie zijn. Wil hij die snel voorbij laten komen? De heer Lieverse heeft eerder schriftelijk drie vragen in het midden gelegd. Deelt de commissie de problematiek die bij Veilig Thuis Rijnmond en Rotterdam speelt? Speelt Lansingerland hier voldoende op in met eigen kracht, met name de 10 beleidsaccenten, die eerder zijn afgesproken? Is het mogelijk een problematiek die verdieping vereist, bijvoorbeeld in de vorm van een beeldvorming? Welke stakeholders zouden daarbij het beste kunnen worden uitgenodigd?

De heer Crielaard zegt dat de gemeente de verantwoordelijkheid draagt voor de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. In de raadsvergadering van 30 november 2017 is de zienswijze oprichting stichting Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond aangenomen. Lansingerland stemde in met de oprichting van VTRR omdat één overkoepelende organisatie kortere lijnen kan onderhouden dan 4 verschillende organisaties, waar men voorheen mee te maken had. Deze kortere lijnen moesten resulteren in partners, die gelijktijdig met elkaar optrekken i.p.v. naast of langs elkaar. Ook de effectiviteit van de overkoepelende organisatie moest resulteren in een versterkte hulpverlening, want projecten werden voor de oprichting voor VTR niet integraal verwerkt wat resulteerde in langere doorlooptijden en afhandelingen van meldingen. Op 7 december 2017 werd Veilig Thuis opnieuw behandeld in de commissie samenleving n.a.v. berichtgeving in het AD, dat VTRR nog steeds te traag is. Collega Erwich heeft toen al vragen gesteld aan toenmalig portefeuillehouder Heuvelink over wachtlijsten. De beantwoording was destijds dat het te maken had met de nieuwe organisatie, bestaande uit een aantal samengevoegde organisaties en deze moesten nog één geïntegreerde organisatie worden. Dat zou gebeuren per 2018. Als er even vooruit gespoeld wordt naar de beantwoording van de technische vragen dan is te zien, dat ze momenteel kampen met een vicieuze cirkel. Hoge werkdruk leidt tot verzuim, en de beperkte capaciteit leidt op zijn beurt weer tot een hogere werkdruk. Hierdoor zit er geen schot in de wachtlijsten. L3B hoort daarom graag van de wethouder in welke mate de effectiviteit van de wachtlijsten van VTRR het afgelopen jaar is verbeterd. Hier maakt L3B zich zorgen over. Tijdens de voorgaande bespreking over Veilig Thuis vroeg L3B ook aandacht voor de samenwerking met de partners. Daarover werd toen gezegd dat VTRR de triages doet en dan kijken ze naar welke partner het doorgestuurd moet worden. De vraag werd gesteld of de organisatie goed genoeg is om het adequaat op te pakken. Het antwoord was toen: dit proces duurt nu nog te lang, maar men is ermee bezig en er wordt op ingezet. Zijn vraag is nu: momenteel blijkt dat regelmatig sprake is van onduidelijkheid. De heer Lieverse had het net over ruzie. L3B wil daarom graag van de wethouder horen hoe het afgelopen jaar ingezet is op de samenwerking met partners? Welk resultaat is daarin geboekt? Verder gaf wethouder Heuvelink destijds aan, dat de VTRR op twee punten matig scoort, maar op andere punten wel goed scoort. Hij had het over een totaalscore van 90%. Hij hoort graag van wethouder Van Tatenhove welke score VTRR nu krijgt. Dan wat betreft de 10 beleidsaccenten in het beleidsplan sociaal domein. L3B ziet geen aanleiding om dit beleid te herzien om het er uitvoerig over te hebben, want L3B ziet hier een uitvoeringsprobleem. Het credo in het verkiezingsprogramma van L3B is: gewoon doen. Dat is ook de boodschap die L3B wil meegeven aan de wethouder. L3B verzoekt de wethouder om actie te ondernemen en de problemen aan te kaarten in de bestuurlijke werkgroep VTRR. Wat L3B betreft is er vooralsnog geen aanleiding of behoefte om een beeldvormende avond te beleggen. Het is een uitvoeringsprobleem. L3B ziet graag eerst dat de wethouder actie onderneemt en wellicht met een tussentijdse rapportage de raad informeert. De heer Lieverse vraagt welke van de 10 beleidsaccenten hij het meest passend vindt om hier naast te leggen om iets te doen aan de problematiek die speelt. Denkt L3B aan het inspelen op het geweld zelf? Of aan de oorzaken die erachter liggen? De heer Crielaard zegt dat huiselijk geweld wordt genoemd in het beleidsaccent ‘kinderen uit de knel’. Met een amendement is destijds ingezet van licht naar zwaar. Wat

betreft kindermishandeling biedt dit beleidsaccent voldoende om hier aandacht aan te besteden. De heer Lieverse vraagt of schuldhulpverlening ook een accent zou kunnen zijn, het beleidsaccent ‘grip op geld‘. Zou dat een insteek kunnen zijn? Er zijn signalen dat schuldproblemen vaak een aanleiding zijn om geweld in de thuissituatie te hebben. De heer Crielaard lijkt dit van wel.

Mevrouw Gabin zegt dat om huiselijk geweld en kindermishandeling tegen te gaan, een goed functionerende aanpak van essentieel belang is. Daar is GL het met de CU mee eens. Ondanks de werkdruk is gebleken dat Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond niet schort in het behandelen van acute en ernstige meldingen van huiselijk geweld. Maar moet de gemeente daar vrede mee hebben? Bij huiselijk geweld en kindermishandeling gaat het in veel gevallen niet alleen om fysieke vormen van geweld, maar ook om emotionele mishandeling. Dit speelt meestal vooraf. Het is dan ook van belang, dat er preventief wordt opgetreden en vroegtijdig wanorde wordt gesignaleerd om erger te voorkomen. Een overbelaste organisatie is niet in staat om de werkzaamheden naar behoren uit te voeren. Vanuit de WMO en de Jeugdwet is de gemeente primair verantwoordelijk voor de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. De gemeente dient zorg te dragen voor een goed functionerend advies- en meldpunt en maatregelen te treffen om huiselijk geweld en kindermishandeling te voorkomen. Dit beleid is genoemd in het beleidsplan sociaal domein en de 10 beleidsaccenten. Een mogelijke uitkomst is er door het bewerkstelligen van een ketensamenwerking. Het is de taak van de gemeente om relevante partners in beeld te krijgen en bij elkaar te brengen. Aan huiselijk geweld en kindermishandeling liggen meerdere oorzaken ten grondslag. Een ketensamenwerking is noodzakelijk en verlicht de werkdruk op één organisatie. Het afgelopen jaar is het aantal meldingen significant gestegen in Lansingerland. Dat kan ze persoonlijk niet geheel plaatsen. Ze zou dan ook graag meer inzicht hierover willen krijgen middels een beeldvormende avond met vertegenwoordigers van Veilig Thuis Rotterdam Rijnmond en ook van overige organisaties. Dank u wel.

De heer Xhemaili zegt dat de PvdA het eens is met de CU en GL. Veiligheid van kinderen en vrouwen is heel belangrijk. Dat betekent ook dat de partners goed moeten samenwerken in dit verband. De gemeente heeft primair de taak om dat voor elkaar te krijgen. Hij heeft gelezen en merkt, dat er veel verkokering plaats vindt tussen de verschillende organisaties. Om dat weg te werken moet de gemeente de taak oppakken en kijken wat er vooraf preventief gedaan kan worden. Als hij kijkt naar ‘leraren, trek aan de bel’ dan valt daar al veel te doen door een leraar, want kinderen komen naar school. Als ze blauwe plekken hebben of ingetogen of niet normaal functioneren, dan kan afgevraagd worden hoe dat kan. Als het in een vroeg stadium inzichtelijk is, dan kan dat in een later traject goed geholpen worden. Hij vraagt zich af in hoeverre die beleidsaccenten toereikend zijn om zoiets al in een voortraject op te pakken? Punt 1 deelt de PvdA. Het lijkt hem goed om een beeldvormende avond te organiseren met verschillende ketenpartners om gezamenlijk te kijken wat er speelt en hoe dat samen opgelost kan worden. Daarbij is het van belang om te kijken wie wat gaat doen. Dat is het . Dank u wel.

De heer Bergwerff merkt op, dat het meeste al gezegd is. Hij zal niet teveel in herhaling treden. Het CDA deelt de opvatting van de CU aangaande Veilig Thuis. Nu is het de vraag hoe het vorm gegeven wordt. Er moet iets veranderen, daar is hij het mee eens. Het CDA is ook van mening, dat er absoluut meer methodes bestaan om kindermishandeling te signaleren. Bepaalde beleidsaccenten kunnen bijvoorbeeld uitgebreid of aangepast worden. Een aantal weken geleden is hij te gast geweest bij een conferentie van Veilig Thuis. Daar heeft hij allemaal ideeën opgedaan, maar die zal hij hier niet herhalen. Tijdens een eventuele beeldvormende avond, waar het CDA ook voor is, kunnen dit soort punten besproken worden om vervolgens stappen te ondernemen. Bij de vorige raadsvergadering heeft de wethouder aangegeven, dat er geen problemen waren tussen Veilig Thuis en de gemeente Lansingerland. Hij vraagt zich af of de wethouder hierop terug kan komen. Dat was toen wethouder Arends. Hij is benieuwd of er nog nieuwe dingen bij gekomen zijn. De heer Lieverse herinnert zich dat wethouder Arends toen vertelde dat er zodanig opgetreden wordt, dat er geen probleemsituaties gecreëerd worden. Ofwel, dat er tijdig op crisissituaties gereageerd wordt. Maar het is de vraag of dat voldoende is, want een crisissituatie is natuurlijk opvallend, maar de sluimerende situaties erachter hebben evengoed de aandacht nodig. De heer Bergwerff begrijpt dit. Dit was zijn betoog. Dank u wel.

De heer Hoek zegt dat de heer Lieverse tijdens de raadsvergadering eind november al een tipje van de sluier heeft opgelicht. Toen heeft hij gezegd, dat hij met een bespreekstuk zou komen. Het ligt er nu. Met betrekking tot het epistel voorafgaand aan de vragen, sluit hij zich aan bij de heer Crielaard. Het is zaak dat bekeken wordt hoe het met de wachtlijsten zit. Dreigt het niet in een vicieuze cirkel te komen? In het stuk wordt gesteld dat men te maken heeft met veel meldingen. Hij speelt een beetje de advocaat van de duivel: daar zou men ook trots op kunnen zijn, omdat de meldingsbereidheid erg hoog is. Hij wil dat niet spiegelen ten opzichte van Goeree, want over het algemeen zijn dat gemeenten waar de meldingsbereidheid niet erg hoog is, meent hij uit de media te weten, omdat zaken binnen de eigen gemeenschap dan wel onder de pet gehouden worden. Hij is er dus trots op, dat men dat hier wel

voldoende lijkt te melden. Wat overigens niet wil zeggen of het ernstig is. Als hij kijkt naar de cijfers van ‘waar staat je gemeente’ het cijfer kindermishandeling, dan is de melding kindermishandeling 0,22% en in Nederland 0,7%. Het probleem valt hier op zich mee, hoewel iedere zaak er één teveel is. In vraag 2 wordt gevraagd of de beleidsaccenten in voldoende mate hierop insteken. Ja, er is een goed palet van beleidsaccenten. Daarnaast wordt er ook landelijk aandacht besteed aan dit soort zaken, omdat het in het kader van vechtscheidingen een must is om ook eerst met een mediator te praten om een plan aan te leveren hoe men met de kinderen omgaat. De heer Lieverse geeft aan, dat twee van de drie meldingen niet kinderen betreft, maar volwassenen. Het gaat zelfs ook om echt oudere mensen. Helaas zijn het vaak mantelzorgers of zelfs professionele hulpverleners, die dader kunnen zijn, tot en met stelen toe. De heer Hoek was ook onder de indruk van de toer die gedaan is langs allerlei instellingen, waarbij ook veel vrijwillige initiatieven te zien waren, die een bijdrage kunnen leveren om dit probleem te tackelen. Vraag 3: het kan nooit kwaad als een aantal stakeholders uitgenodigd worden om eens bijgepraat te worden en om ook eens in de keuken te mogen kijken m.b.t. hoe de aanvliegroute is m.b.t. het elimineren van de wachtlijsten en het ziekteverzuim. Daar is hij een voorstander van. Dus wat dat betreft vindt de CU WIJ aan hun zijde. Dank u wel.

Mevrouw Draak zegt dat de VVD op dit moment niet verder de behoefte voelt om op allerlei details in te gaan, die inmiddels zijn genoemd. Uiteraard steunt de VVD dit bespreekpunt en zijn er allerlei bevindingen te noemen over Veilig Thuis. Dat het niet goed loopt, dat bevalt de VVD natuurlijk ook niet. Vanuit de vergaderstukken en vanuit de informatie die wethouder Van Tatenhove vorige week bij de beeldvormende avond over specialistische jeugdhulp heeft gegeven, blijkt dat er hard wordt gewerkt aan een verbetering van de Veilig Thuis organisatie. De VVD vindt het heel prettig dat wethouder Van Tatenhove deel uitmaakt van het dagelijks bestuur van de gemeenschappelijke regeling. Veilig Thuis is slechts een klein onderdeel van de gemeenschappelijke regeling, maar het feit dat zij in het dagelijks bestuur zit, betekent wel dat zij informatie uit de eerste hand heeft en er ook op kan sturen. Voor de VVD is dat op dit moment voldoende, aangaande de eerste vraag van de heer Lieverse. Wat de VVD wel heel belangrijk vindt, is om in de commissie met de wethouder van gedachten te wisselen over de huidige inrichting van de hulpverlening rondom huiselijk geweld en kindermishandeling. De VVD vraagt zich namelijk een beetje af in hoeverre de gemeente verplicht is zaken te doen met Veilig Thuis in Rotterdam. Is het zo dat alle onderdelen van de melding, de beoordeling, advies rondom meldingen, contact leggen met betrokkenen, via Veilig Thuis moeten? Of zouden er bepaalde dingen zijn, die de gemeente, preventief, naar zichzelf kan toetrekken? De VVD vraagt zich af of een melding vanuit Lansingerland gaat drijven in een moeras van meldingen, waardoor het relatief klein aantal meldingen vanuit Lansingerland binnen dat grote aantal minder zichtbaar wordt. In aansluiting op wat net werd gezegd: iedere melding over mishandeling is er natuurlijk één teveel. Doet Veilig Thuis voor Lansingerland wat voor deze inwoners nodig is om veilig te zijn? Stel, er zouden mogelijkheden zijn om andere keuzes te maken dan nu, ze kan het zich voorstellen dat de gemeente zich door besluiten en procedures heeft laten vast leggen aan organisaties waarmee nu samen gewerkt wordt, maar er komt wellicht een punt waarop nieuwe keuzes gemaakt zouden kunnen worden als dat beter voor de gemeente zou zijn. Zij zou de visie van de wethouder daar graag op willen horen. Dank u wel.

De heer Jonker zal proberen niet alles te herhalen. Hij wil de CU bedanken voor het agenderen van dit agendapunt. De gemeente draagt hier inderdaad een verantwoordelijkheid en het is goed die ook zichtbaar te nemen, door het erover te hebben en erover na te denken. D66 deelt de zorgen over de geschetste problemen. Er zijn al veel behartigwaardige dingen gezegd, maar in aanvulling hierop valt het hem op, de raad gaat natuurlijk niet over de uitvoering, maar het college, dat er gewag wordt gemaakt van een koppelvlak met de politie die in één keer verandert, waardoor 70% meer beoordeeld moet worden, handmatig. Dat is al eerder genoemd in het kader van ketensamenwerking. Hij benadrukt maar weer het belang van een keten, waarin het e.e.a. functioneert. Het tragische is, dat men allerlei goede ideeën kan hebben, maar als ergens in de keten een storing optreedt in het koppelvlak, dan komt men er gewoon niet aan toe om 70% extra te beoordelen. Ook in de aansturing van de keten, samen met de andere gemeenten, moeten de koppelvlakken heel erg benadrukt worden, dat die efficiënt functioneren. Zijn vraag aan de politie zou zijn wat er gebeurd is sinds die 70% werkvermeerdering. Is het koppelvlak verbeterd inmiddels? Is het probleem nu opgelost? Bestaat dat niet meer? Het kan niet de bedoeling zijn dat er capaciteit bij geschaald wordt omdat een technisch koppelvlak niet werkt. Tot zover zijn uitspraken over de uitvoering, waar de raad niet echt over gaat, maar hij wil het toch mee geven aan de wethouder. De volgende vraag ging over de beleidsaccenten. Ondanks de zorg die hij deelt en de problemen, die besproken zijn, denkt hij dat de beleidsaccenten voldoende aangrijpingspunten bieden om e.e.a. te sturen en invulling te geven. Hij voelt geen acute aandrang om iets aan te vullen of om het bij te stellen. Dan het laatste punt. Hij wil de reactie van de wethouder afwachten en ook eventueel de acties die worden geformuleerd in die richting. D66 is natuurlijk niet tegen een beeldvormende avond, maar dan moet wel gedefinieerd worden wat er gedaan wordt. Alleen informerend? Of discussiërend en

oplossing zoekend? Wat wordt de inhoud van die avond? Alleen informatie in beeld? Hij weet niet of dat al te productief is, maar dat moet goed bekeken en geagendeerd worden. Daar wil het bij laten.

De voorzitter geeft aan, dat strikt genomen de vragen gesteld zijn aan de leden van de raadscommissie, maar er zijn ook vragen gesteld aan de wethouder.

Wethouder Van Tatenhove zegt dat dat klopt. Het is een bespreekstuk voor de raad, maar het is goed om nog even wat toe te voegen en om nog wat antwoorden te geven op een aantal vragen. Veilig Thuis is een belangrijke organisatie. Dat zegt iedereen eigenlijk. Het gaat om kwetsbare situaties, kwetsbare kinderen, kwetsbare ouders of ouderen of wie dan ook, als het gaat om volwassenen. Het is heel vervelend als daar wachtlijsten ontstaan, omdat de organisatie niet goed georganiseerd is. Daar is de afgelopen periode dan ook heel veel aandacht aan besteed. Als eerste door ze allemaal bij elkaar te zetten en er één organisatie van te maken. Daar refereerde de heer Crielaard aan. Dat is in 2017 besloten en het is gaan lopen vanaf 2018. Dan nog is het een illusie om te denken dat het dan op 1 januari als een tierelier van start gaat. Ook dan is er tijd nodig om op elkaar ingewerkt te worden en om de verschillende methodes van 'wij deden dat zo' bij elkaar te brengen tot één nieuwe. Daar komt bovendien bij, dat de markt echt slecht is, de arbeidsmarkt. Als mensen het niet zo naar hun zin hebben en ze zien ergens anders iets, dan zijn ze zeker weg. Als ze sowieso ergens anders een mooiere baan zien of een leukere werkomgeving, dan is het ook heel verleidelijk om dan te vertrekken. Daarvan is gezegd, dat daar iets aan gedaan zou moeten worden. Al die punten zijn in de organisatie opgepakt en er wordt nu echt werk gemaakt van ook goed personeelsbeleid, zodat het aantrekkelijk is om te blijven en om in elk geval die vicieuze cirkel te doorbreken. Want het leidt natuurlijk alleen maar tot meer workload als een collega wordt vervangen door iemand die nog niet is ingewerkt. Dan is er wel iemand om de boel over en paar weken te verlichten, maar die moet dan eerst ingewerkt worden wat extra werk betekent. Er zijn extra mensen ingehuurd om de wachtlijsten weg te werken, maar het is de bedoeling dat dit eenmalig is. Vanaf de zomervakantie is er ook een nieuwe directeur. In de zomervakantie zelf is er al heel veel gebeurd, want die nieuwe directeur is een rondje gaan doen langs alle wethouders, binnen de eigen organisatie. Hij heeft snel geconcludeerd, dat het anders georganiseerd moest worden om effectiever te zijn in de organisatie. Dat gecombineerd met de andere aanpak rond personeel, heeft de wethouder er wel goede moed in en vertrouwen in dat aan de organisatiekant goede stappen worden gezet. Aan de andere kant, en daar refereerde de heer Jonker aan, gebeuren er soms ook dingen die men van tevoren niet verwacht of niet heeft zien aankomen of die misschien wel ergens bekend hadden moeten zijn, maar niet goed gesignaleerd zijn, zoals dat die politiemeldingen er als taak bij kwamen. Dan komt er wel geld mee, maar het komt er wel bij. Dan komt de keten inderdaad om de hoek kijken. Als iemand de meldingen keurig voorbereid op het bureau krijgt en weet wat waar weg gezet moet worden of waar zelf onderzoek gedaan moet worden, dan wordt het misschien wel heel snel een geoliede machine. Maar als men elkaars taal nog moet leren spreken, dan kost ook dat tijd. Voor men het weet is de wachtlijst weg gewerkt, maar is een nieuwe ontstaan, omdat men er taken bij krijgt. De wethouder hoopt, dat die hobbels nu genomen zijn bij Veilig Thuis en dat men nu vol goede moed en op volle sterkte kan blijven investeren in de versterking van de keten. In die keten heeft Veilig Thuis o.a. te maken met al die gemeenten, die deelnemen in die GR. Dus dat zijn er 15. Veel gemeenten hebben wijkteams, maar Lansingerland bijvoorbeeld niet. Rotterdam heeft wel 42 of 43 wijkteams, maar die werken niet allemaal hetzelfde. Dus ook daar moet eigenlijk iedereen even zoeken hoe er samen gewerkt moet worden. In Lansingerland daar zijn inmiddels afspraken over gemaakt, want bij het lokaal team huiselijk geweld zit inmiddels iemand van Veilig Thuis, zodat die contacten makkelijker gaan. Dat levert direct winst op, want dan leert men elkaar beter kennen. Als er dan iets onduidelijk is, pakt men makkelijker de telefoon, omdat men elkaar kent. Aan die kant is men dus bezig en wordt het beter en worden de wachtlijsten ook minder en weet men elkaar beter te vinden. De commissie vraagt of men niet iets kan met de beleidsaccenten en er werd een aantal accenten genoemd. De beleidsaccenten zijn een aanvulling op de standaard. Met die beleidsaccenten wordt geprobeerd meer in de preventieve sfeer te doen. Ja, die beleidsaccenten zijn hartstikke goed, want ze voorkomen misschien ook nu al meldingen die, als ze er niet waren, bij Veilig Thuis terecht zouden komen. Kan dat gemeten worden? Nee, want als er door de inzet op een beleidsaccent iets eerder wordt gesignaleerd, dan komt het niet meer bij Veilig Thuis. Dan kan ook niet gezegd worden, dat dat voorkomen is, want men weet niet of het zover geëscaleerd zou zijn, dat iemand een melding had moeten doen. Maar investeren in wat gedaan wordt, dankzij die beleidsaccenten, is goed. Moet er iets meer bij? De wethouder denkt dat de gemeente met de beleidsaccenten op de goede weg is. Als daarmee voor elkaar komt, dat iedereen die met gezinnen bezig is en bij een signaal denkt even alert te zijn, dan wint men al heel wat. Maar men moet wel de weg weten. Hoe beter men de weg weet, en dan sluit ze aan bij de heer Hoek, dan komen er ook meer meldingen. Want in het algemeen leeft in Rotterdam Rijnmond het idee, omdat ze vindbaar zijn en omdat ze er al jarenlang aandacht voor vragen, dat de bereidheid om te melden en de vindbaarheid verbeterd is. Dan komen er meer meldingen. Dus er zitten twee kanten aan de medaille. Het is niet leuk, dat er zoveel meldingen zijn, maar dat ze er zijn is wel goed, want het wordt in elk geval gemeld en dan

kan men er iets aan doen. Dus het is een ingewikkeld probleem, maar de wethouder heeft wel het idee, dat men nu gelukkig op de goede weg is. Of er dan een beeldvormende avond gedaan moet worden door het uitnodigen van Veilig Thuis, of om zelf naar Veilig Thuis te gaan, want niet alle raadsleden zijn bij Veilig Thuis op bezoek geweest, dat vindt de wethouder prima. Ze denkt dat het goed is om een beter beeld te krijgen van wat de werkzaamheden precies inhouden, maar ook om kennis te maken met de medewerkers, met hoeveel betrokkenheid en passie zij hun werk doen. Het is goed om dat een keer te zien of te proeven. Als de commissie het fijn vindt om zo'n beeldvormende avond of presentatie of informatieavond te houden, dan zal ze dat vragen aan de organisatie van Veilig Thuis of aan de directeur. Dan heeft ze het meeste wel gehad. De heer Lieverse vraagt of de loverboyproblematiek onderdeel is van Veilig Thuis. Op de website van Veilig Thuis Haaglanden staat het nadrukkelijk wel vermeld. Wethouder Van Tatenhove denkt dat het nooit precies bij naam genoemd moet worden. Als er loverboy problematiek is, dan gaat men er natuurlijk altijd mee aan de slag. Hetzij vanuit het domein van de burgemeester, hetzij vanuit gezondheid, hetzij vanuit veiligheid of mishandeling. Die meiden en die jongens die daarmee te maken hebben, die verdienen de aandacht, vanuit welke invalshoek dan ook. Daar is de gemeente voor. De heer Lieverse vindt juist dit punt, van wie pakt het op, één van de problemen is die gesignaleerd worden. Men kan naar elkaar wijzen en dan wordt de problematiek niet op tijd aangepakt. Misschien kan dat bij de beeldvorming aan bod komen. Dat lijkt wethouder Van Tatenhove sowieso en anders pakt zij het nog een keer op om te kijken waar hier de ingang is en of er in deze gemeente jongens of meiden zijn, die tussen wal en schip vallen. Want dat mag natuurlijk nooit gebeuren, want dan krijgen ze twee keer een duw.

Mevrouw Draak heeft een antwoord op haar vraag gemist. Wat ze nog niet echt gehoord heeft, is of dit hele proces echt werkt voor Lansingerland en of meldingen niet verdwijnen in een grote plas van andere meldingen. De wethouder gaf een algemeen antwoord van hoe het proces werkt, maar ze heeft niet echt gehoord of het ook anders zou kunnen in de toekomst. Of dat beter voor Lansingerland zou zijn. Hoe denkt de wethouder daar over? Wethouder Van Tatenhove heeft het idee dat het nu werkt, ook omdat er nu georganiseerd is dat men strakker op elkaar verbonden is. Er kan dus meer afgestemd worden en men leert elkaar beter kennen, omdat iemand van Veilig Thuis aanhaakt en omdat er meer overleg is en gecoördineerd wordt hoe het wordt uitgezet. Maar de meldingen worden gedaan bij Veilig Thuis. Als men er lokaal iets mee kan, dan krijgt men dat door van Veilig Thuis. Kan het anders georganiseerd worden? Als het wettelijke taken zijn, dan is Veilig Thuis van de wettelijke taken. Maar wel kan gekeken worden hoe zo goed mogelijk die ketensamenwerking gedaan kan worden en hoe voorkomen kan worden, dat er ergens een hobbel in de keten zit, waardoor aan de ene of aan de andere kant wachtlijsten ontstaan, hetzij bij Veilig Thuis, wat men niet wil omdat er schrijnende situaties tussen zitten, hetzij aan de andere kant, omdat er wel een zorgvraag ligt, waar men zo snel mogelijk mee aan de slag kan. Maar het is niet zo dat hier een lokaal Veilig Thuis opgezet gaat worden. Dat is niet de bedoeling.

De heer Crielaard mist ook nog een antwoord op één van zijn vragen. Hij had het over een cijfer, wat haar voorganger Heuvelink noemde 13 maanden geleden. Hij zei: VTRR scoort nu 90%. Waar komt dit cijfer vandaan? Is het een formele score? Welk cijfers zou VTRR nu krijgen? Wethouder Van Tatenhove neemt aan, dat 90% gaat over de wachtlijsten. Ze kijkt even naar de ambtenaar of daar nog een percentage van is, want dat heeft ze niet paraat. Het zit niet perse in de cijfers van de organisatie, maar meer of de keten zo is ingericht, dat het gaat werken. Wordt er gestuurd op de goede dingen? Maar als hij het cijfer wil, dan gaat de wethouder er even achter aan.

Tweede termijn

De heer Lieverse heeft een kort antwoord voor de heer Crielaard. Op 1 oktober is gemeld, dat de achterstand 2,5 maand was bij de behandeling van meldingen. Dat ging dan niet over crisissituaties, maar over alle andere meldingen. Hij stelt vast dat de wethouder de commissie probeert gerust te stellen, dat er in ieder geval stappen genomen worden door Veilig Thuis om de problemen, die zij zelf ook zien en ook toegeven, om die aan te pakken. Dat is prettig om te horen. Hij hoort ook, dat andere commissieleden het eens zijn met het gaan beleggen van een beeldvormende avond. Hij vraagt zich af of het wijs is om bij Veilig Thuis opnieuw te doen. Wel zou hij ze willen uitnodigen. Eén van de meest positieve punten van de avond vond hij dat zij erg open en eerlijk waren over hun eigen problemen. Dat is een pré om hen uit te nodigen voor een beeldvormende avond. Maar hij zou liever zien, dat de keten in beeld komt en hoe dat op elkaar aansluit. Het antwoord m.b.t. de 10 beleidsaccenten herkent hij. Er is een grote sprong in gemaakt om ze af te spreken en er met elkaar aan te werken. Dank u wel.

De heer Crielaard hoorde de wethouder zeggen, dat aan de organisatiekant goede stappen gezet worden. Er wordt ook geïnvesteerd in versterking van de keten. Gelet op de beantwoording van de wethouder heeft L3B voldoende vertrouwen in de uitvoering. L3B heeft zelf geen behoefte aan een beeldvormende

avond. L3B heeft er vertrouwen in. Mochten er relevante ontwikkelingen zijn, dan heeft L3B er vertrouwen in, dat de wethouder dat aan de commissie laat weten. Dank u wel.

De heer Xhemaili heeft het idee, dat de wethouder er goed zicht in heeft en dat daar een positieve noot uit gehaald wordt. Dank u wel. De voorzitter vraagt of dat iets betekent voor de beeldvormende avond. Zou de PvdA die willen? De heer Xhemaili zegt dat de PvdA dat zeker wil. De heer Lieverse vraagt of de PvdA het goed vindt om de regie van die beeldvormende avond bij de raad te leggen. Dat de commissie met de griffier afspreekt hoe die vorm te geven? De voorzitter grapt, dat dit aan hem gevraagd moet worden, want hij zit in de agendacommissie. Die beeldvormende avonden zijn allemaal van de commissie zelf. De commissie vraagt eventueel aan het college om hier een rol in te spelen, maar de commissie gaat daar over. Het is het handigst om dat even via de griffie te doen en dat het dan in de agendacommissie besproken wordt. Hij ziet knikken.

Mevrouw Draak bedankt de wethouder voor de beantwoording. In de stukken had ze inderdaad gelezen, dat er een lokaal team is, maar de uitleg erbij vindt zij wel positief, in die zin dat ze daarmee denkt dat Lansingerland wel ondervangen is en dat Lansingerland wel in beeld blijft in die grote regio, waarin verschillende gemeenten deel nemen. De vraag m.b.t. de beleidsaccenten had ze nog niet beantwoord, omdat ze even wilde afwachten wat de wethouder daarover zou zeggen. De VVD voelt erg voor contact met mensen en preventie. De beleidsaccenten zijn zo breed, dat er op allerlei manieren gezinnen en ouderen in beeld zijn. Wat de VVD betreft, moet gefocust blijven worden op de beleidsaccenten zelf en die individueel telkens beoordelen en evalueren, zoals dat al gebeurt. Ze denkt dat daarmee e.e.e. voorkomen kan worden, maar dat is een aanname zoals de wethouder al zei. Maar als de beleidsaccenten goed uitgevoerd worden, dan zou men meldingen kunnen voorkomen en dat is ook het belangrijkst. Als de melding dan toch komt, mag men ervan uitgaan, dat er toch echt wel iets aan de hand is. Dan blijft de lange doorlooptijd een zorg. Dat zou een goede vraag zijn voor de beeldvormende avond, om daar toch nog eens naar te kijken: wat is daar nu aan te doen? Als er een melding is, wil men niet dat het 2 maanden duurt voordat er wat mee gebeurt. De voorzitter hoort suggesties.

De heer Bergwerff vindt het goed om te horen van de wethouder, dat het de goede kant op gaat en dat er progressie in zit. Een beeldvormende avond is volgens het CDA goed in te vullen door middel van een informatieavond, waar verschillende stakeholders bij elkaar komen en waarbij de raad ook vragen kan stellen. Het is ook handig als de wethouder stakeholders aanwijst. Wie is handig om hiervoor uit te nodigen, zodat alle vragen beantwoord kunnen worden. De wethouder kan dat beter dan de raad. Dank u wel.

De voorzitter geeft aan, dat de commissie suggesties heeft gekregen. Er zijn meerdere wegen die naar Rome leiden en dat laat hij graag aan commissie en de griffie kan hier vast in adviseren.

5.b Brief aan raad over actuele ontwikkelingen specialistische jeugdhulp

De voorzitter geeft aan, dat de raad hier een brief en een notitie over heeft ontvangen. Er is zelfs een beeldvormende avond geweest. De raad heeft geen technische vragen gesteld. De agendacommissie heeft bedacht dat commissieleden in de eerste termijn 5 minuten spreektijd krijgen, maar het mag ook korter.

De heer Jonker heeft bij het lezen van deze notitie het gevoel dat men het zag aankomen en nu gebeurt het ook. In alle openheid moet hij zeggen dat in ruime mate, niet alleen via de beeldvormende avond, maar ook al eerder, er signalen waren dat de kosten op dit onderwerp uit de hand gaan lopen. Het was toch wel schrikken toen hij het financiële beeld zag, in kwantitatieve zin. Het is goed te horen dat alle kinderen in Lansingerland de hulp krijgen die ze nodig hebben en op een redelijke termijn. Daar is de gemeenteraad voor, om dat soort kwalitatieve kaders in het oog te houden en om daar scherp op te zijn. Tegelijk heeft hij daar wel een vraag bij. Dit wordt terecht benadrukt in het stuk en dat waardeert hij, maar als hij alles leest over overschrijding en problemen vraagt hij zich af hoe houdbaar ‘op redelijke termijn’ is. Hij kijkt wel eens wat rond in het domein. Een redelijke termijn is voor de één niet een redelijke termijn voor de ander. Hoe blijft men daar scherp op sturen? Hoe houdt men het in de hand? Er wordt gemeld, dat de huidige financiële kaders tekort schieten. Door het stuk heen leest hij dat de hele decentralisatie operatie eigenlijk niet brengt wat men ervan verwacht heeft. Het zou namelijk een bezuiniging realiseren, maar die wordt betwijfeld in het stuk expliciet. Binnen 4 jaar wordt het een lastig verhaal. Hij is benieuwd wanneer die dan wel wordt gehaald. Het kan dat men het niet in 4 jaar haalt, maar dan is hij wel benieuwd wat de horizon dan is. Verder is een combinatie te zien van oplopende tekorten, die enerzijds door bezuinigingen komen en anderzijds door de stijgende kosten. Het is goed om in de gaten te houden hoe die verhouding precies zit, maar dat gaat misschien te ver voor de bespreking van deze notitie. Dan het handelingsperspectief. Het voelt een beetje als een golf die op hem afkomt: hoe gaat men hier nou mee om? Hij is dan ook blij met de aangekondigde acties, die worden genoemd. Er

wordt terecht aangegeven, dat er knoppen nodig zijn om aan te draaien. Hij hoopt dat het onderzoek van Berenschot de nodige input gaat leveren voor het gesprek over het onderhandelingsperspectief. Met andere woorden: wat gaat men doen? Men kan terecht zorg uitspreken over overschrijdingen en problemen, maar het gaat er vooral om wat men gaat doen. Daar wil hij het voor nu bij laten.

Mevrouw Draak wil allereerst de ambtenaar en wethouder Van Tatenhove bedanken voor de uitgebreide beeldvorming van vorige week. Die voegde erg veel waarde toe aan de toch al behoorlijk uitgebreide rapportage. Bij de VVD overheerst vooral tevredenheid over de professionaliteit en proactiviteit, die de gemeente Lansingerland laat zien op dit dossier. Er wordt niet alleen op de winkel gepast, maar er wordt ook vooruit gekeken op basis van bepaalde verwachtingen. Omdat er een nog grotere kostenstijging aan zal komen, is er alvast onderzoek gedaan om zo de goede dingen te kunnen doen. Aan de ene kant wordt gezegd, dat kostenstijging onvermijdelijk is, maar aan de andere kant wordt nu al gekeken hoe dat zoveel mogelijk binnen de perken gehouden kan worden. Wat de VVD erg aanspreekt, is de aangekondigde of lopende paretoscan, waarbij op casusniveau wordt gekeken of specialistische hulp beter of efficiënter kan worden uitgevoerd of tegen minder kosten, maar nog steeds wel met een goed resultaat. Op zich zien de cijfers er voor Lansingerland er aan alle kanten positief uit. Dat heeft de ambtenaar vorige week duidelijk laten zien, ten opzichte van andere gemeenten. Feit blijft wel, dat ook op de begroting van Lansingerland de stijging van de kosten voor specialistische jeugdzorg pijn doet, omdat het een aanzienlijk deel van de begroting betreft. Het blijft dus heel belangrijk om daar kritisch op te blijven. Maar er moet wel altijd naar de goede resultaten worden gekeken, omdat het gaat over hulp aan de meest kwetsbare kinderen. Een ander punt wat de interesse van de VVD heeft gewekt, is de stelling van wethouder Van Tatenhove, dat zij geen fan is van het resultaat gericht inkopen van specialistische jeugdhulp. De VVD deelt met haar de mening, dat het waarschijnlijk is dat resultaat gerichte inkoop voor hogere kosten zorgt. Het is immers een kwestie van waar het risico ligt. Als zij haar badkamer wil verbouwen en ze wil geen verrassingen, maar een vaste prijs, dan zal de aannemer echt wel een stevige prijs neerleggen, want hij wil zelf natuurlijk ook iets verdienen. Waarom zou dat bij jeugdzorg anders zijn? De VVD zou liever zien dat wordt ingezet op kleinere pakketten en telkens tussentijds evalueren: is er aanvullende hulp nodig, is dat wel of niet nodig? Zo ja, dan moet dat gewoon gebeuren, dat behoeft verder geen discussie. De VVD denkt dat de tussentijdse motivatie een betere prikkel is om resultaat te boeken dan op voorhand om resultaat vragen om daarmee de ruimte te bieden aan aanbieders om een veel te groot pakket aan te bieden. De VVD wil graag van de wethouder horen wat de mogelijkheden zijn om toch te stoppen met dat resultaatgerichte inkopen. Of wat het moment is dat die inkoopwijze veranderd kan worden. In aanvulling op wat ze bij het vorige bespreekpunt heeft gezegd: de VVD is benieuwd of de GR, waar de gemeente nu in zit, aan alle kanten echt goed werkt voor de inwoners van Lansingerland, want dat is wiens belang de raad hier vertegenwoordigt. Is het niet een risico, dat inwoners niet worden gezien in het grote pakket van vraag naar specialistische jeugdzorg? Zouden zij niet veel meer gebaat zijn bij een lokale benadering? Of wie weet, gebeurt dat al. Ze wil graag van de wethouder weten of zij dat nader kant toelichten. Dank u wel.

De heer Bergwerff zegt dat aan de extra kosten voor de specialistische jeugdhulp op dit moment niets te doen is. Maar hoe zal dit worden vorm gegeven? De integratie-uitkering, waar deze kosten volgens hem uit betaald zouden worden is tegenwoordig samen gegaan met de algemene uitkering, die de gemeente vanuit het rijk ontvangt. Het potje ‘algemene uitkering’ is niet alleen bedoeld voor specialistische jeugdhulp. Daarom is hij bang, dat het geld wat bedoeld is voor andere doelgroepen, hieraan besteed zal worden. Zijn vraag is daarom aan de wethouder: wordt het volledige bedrag voor de specialistische jeugdhulp uit het potje ‘algemene uitkering’ gefinancierd? Zo nee, kan de wethouder aangeven uit welk potje het geld dan wel komt? Weet de wethouder of de kosten voor specialistische jeugdhulp ten koste gaat van andere doelgroepen, zoals ouderen? Verder is hij benieuwd of de wethouder een indicatie heeft van hoe de toekomst eruit ziet. Denkt de wethouder dat het aantal kinderen dat specialistische jeugdhulp in de nodig heeft stijgt? Om deze stijging in ieder geval te voorkomen, denkt het CDA dat er meer ingezet moet worden op de kern. Daarmee bedoelt hij: is het mogelijk om de poort naar specialistische jeugdhulp verder te vernauwen, waardoor kinderen geen specialistische jeugdhulp nodig hebben, maar in een zo vroeg mogelijke fase gesignaleerd en behandeld kunnen worden? Dank u wel. De heer Hoppenbrouwer probeert deze laatste zinsnede te begrijpen. Mag hij dat als volgt vertalen? Er moet meer ingezet worden op preventieve jeugdhulp. Is dat wat hij zegt. De heer Bergwerff zegt dat dit klopt. Preventief inderdaad.

De heer Barendregt merkt op, dat er al veel gezegd is. Gelukkig heeft hij wel een unieke inleiding op papier staan, althans, dat denkt hij. Bij het lezen van de voorliggende stukken stond hij stil bij de vraag wat er van hem als commissielid wordt verwacht. Ook mede gezien het feit, dat Lansingerland slechts één gemeente is in een best wel grote gemeenschappelijke regeling. Dat is een zeker democratisch tekort, zou men kunnen zeggen. De raad kan maar beperkt invloed uitoefenen. Het is goed om zich dat af en toe af te vragen. Hij zit hier al bijna 5 jaar, een lustrum. Maar na een stuk introspectie en ampel

beraad in de fractie is hij tot een triade gekomen. Die is als volgt samen te vatten. Het is in de eerste plaats erkennen. In de tweede plaats bekrachtigen. En als derde waarschuwen. Erkennen gaat over: waar zit het probleem? Dat is al in ruime mate geschetst. Men ziet een kostenoverschrijding tegemoet. Dan probleem erkent WIJ. Hierbij is er een aantal belangrijke vragen. In de eerste plaats kan men zich afvragen waarom meer inwoners gebruik van specialistische jeugdhulp maken. Dat lijkt een heel zinnige en belangrijke vraag. En ook: waaruit bestaan de grootste kostenposten? Bij het verdere analyseren van het probleem is een kritische reflectie naar het verleden ook nodig. D66 hintte hier ook al op. Ook rond de transformatie klonk de mantra van meer preventie om zwaardere zorg te voorkomen. In hoeverre gaat dat nou op? Of gaat het niet op. Bij het vorige bespreekpunt had wethouder Van Tatenhove het er ook al over. Het is altijd wel heel interessant, want het is moeilijk om er goed grip op te krijgen. Een vraag naar het verleden toe. Wat betreft het paretoprincipe: dat is een prachtig principe, maar in de presentatie staat dat dat geïntensiveerd wordt. Blijkbaar is dat in het verleden ook al gebeurd. Ten opzichte van het verleden en nu vraagt hij zich af hoe die intensivering dan in elkaar zit. Maar het is makkelijk om in die kritische vragen te blijven hangen. WIJ stuurt de wethouder liever met een positief, realistisch verhaal naar de gemeenschappelijke regeling. WIJ wil de wethouder een aantal zaken mee geven om zo haar mandaat te bekrachtigen. Ja, het is een open deur, maar hij wil het toch even gezegd hebben. Financiën zijn belangrijk, maar de kwaliteit van de zorg is het voornaamste. Een inwoner met een acute zorgvraag dient altijd geholpen te worden. Dat is een vorm van beschaving en onderlinge solidariteit. Wat WIJ betreft is het ook gemeentegrens overschrijdende solidariteit. Naast het erkennen van het probleem en het bekrachtigen van het mandaat komt hij nu op zijn derde punt en dat is het waarschuwende element. Dat wil hij graag even inbrengen. Want bij een thematiek als jeugdzorg is er namelijk sterk de neiging om sentiment en oplaaiend uit de waan van de dag uit te vergroten. In de notitie wordt in dit kader terecht gewezen op de negatieve kant van wat hij incidentenjournalistiek noemt. Laat de politiek hieraan een tegenwicht bieden door ook oog te hebben voor dat wat goed gaat. Men mag zich immers best, zonder naïef te zijn, verheugen in de relatief gezien gunstige cijfers m.b.t. de Lansingerlandse jeugd. Dank u wel. De heer Markus hoorde hem zeggen, dat hij het hele stuk overdacht had. Hij tipte aan wat nu de democratische waarde van de gemeenschappelijke regeling was. Het antwoord hierop heeft hij echter in zijn betoog niet gehoord. Hij is benieuwd wat die overdenking hem gebracht heeft. De heer Barendregt vindt dit een zeer terechte vraag. Dat wil hij graag toelichten. Over de Europese Unie wordt vaak gezegd, dat er een democratisch tekort heerst, omdat er één regeringsleider is die daar naar toe gaat en dan heel Nederland vertegenwoordigt. Eigenlijk geldt hier hetzelfde. Deze raad stuurt één wethouder, die ook nog eens een zeer beperkte stem heeft in die gemeenschappelijke regeling. Daar zit een stukje democratisch tekort. Daar kan men iets van vinden of niet; het ligt eraan hoe het getaxeerd wordt, maar het is er in ieder geval.

Mevrouw De Geus zegt dat de fractie van GL de oproep van de wethouder om als college en raad een actieve bijdrage te leveren aan het complexe vraagstuk omtrent de toename van de kosten binnen de specialistische jeugdzorg interpreteert als: geen woorden, maar daden. Vanwege het grote maatschappelijk belang en de financiële impact van ontwikkelingen binnen deze jeugdhulp wil het college de commissie en de raad nauwgezet en proactief informeren en roept op een actieve bijdrage te leveren door het benoemen van relevante onderwerpen hieromtrent voor beeldvormingsavonden. En inderdaad, GL meent dat dit vraagstuk omtrent de specialistische jeugdzorg op dit moment juist vraagt om een Rotterdamse mentaliteit. Niet lullen, maar poetsen. De gezondheid van de jeugd staat voorop. De kwaliteit van de jeugdhulp moet kwalitatief goed blijven, maar ook financieel draagbaar worden voor de gemeente. Aangezien meerdere gemeenten in en buiten de omgeving van Lansingerland met ditzelfde vraagstuk kampen, roept GL het college op om met elkaar samen te werken en van elkaar te leren. Dit kan zowel binnen de aangesloten gemeenten van de GRJR als daarbuiten. Twee weten meer dan één. Het decentralisatie- en transformatieproces van de jeugdzorg is voor veel gemeenten een grote opgave geweest. Van hen werd verwacht na 2015 binnen korte tijd de decentralisatie vorm te geven, een kostenbesparing uit te voeren en tegelijkertijd de jeugd die kwalitatieve zorg te blijven geven die men van een hulpverlener mag verwachten. Het kwam op het werkveld over alsof de jeugdzorg vanuit het rijk over de schutting werd gegooid naar de gemeenten. Waren de systemen binnen de gemeenten hier op korte tijd wel op ingericht? Was er voldoende expertise om een aanmelding goed te kunnen beoordelen? Konden de gemeenten wel de juiste kwaliteit blijven garanderen? GL concludeert op dit moment, dat het college van Lansingerland alles heeft gedaan wat in hun macht lag om de specialistische jeugdhulp binnen deze gemeente goed te organiseren. In het begin van 2018 maakte GL zich nog grote zorgen om de flinke toename van het aantal kinderen binnen deze gemeente dat in 2017 specialistische jeugdzorg nodig had. Zoals GL begrijpt, is de ontstane achterstand met behulp van de GRJR versneld ingelopen. GL spreekt waardering uit voor de geleverde inspanningen. Op basis van de jeugdwet is het een verplichting om in het kader van veilig thuis, jeugdreclassering en jeugdbescherming op regionaal niveau samen te werken. De gemeenten in de regio Rijnmond hebben deze samenwerking eind 2014 geformaliseerd in de gemeenschappelijke regeling GRJR. Binnen deze regeling is afgesproken te werken met het vlaktax-model, een vereveningssystematiek die enerzijds de schommelingen gedurende het jaar opvangt en

risico's verspreid over de jaren, maar anderzijds de gemeente wel afrekent op het werkelijke zorggebruik. Vanaf 2019 zou de bijdrage van iedere individuele gemeente aan de gemeenschappelijke regeling worden bepaald door het gemiddelde gebruik te nemen over de drie voorafgaande peiljaren. Bij deze kostensystematiek betaalt iedere gemeente uiteindelijk de eigen kosten. Maar eventuele schommelingen in de kosten worden gedurende 3 jaar opgevangen. De fractie van GL vraagt zich ten eerste af of en hoe er binnen de GRJR garantieafspraken zijn gemaakt, dat er voldoende liquide middelen blijven. Dit om eventuele te hoge voorschotten terug te betalen aan gemeenten bij wie in de driejaarlijkse termijn minder beroep gedaan wordt op de specialistische jeugdhulp. Graag een reactie van de wethouder hierop. Ten tweede. Het zorggebruik binnen de gemeente is onvoorspelbaar en moeilijk in kaart te brengen. GL wil graag weten op welke wijze deze gemeente tussentijds kan monitoren dat zij het voorschotbedrag mogelijk gaan overschrijden. Het ene kwartaal kan er immers meer aanvraag specialistische jeugdhulp zijn dan het andere kwartaal. En als er een tussentijdse toename is, over welke periode gezien wordt dit dan tussentijds aan de raad gemeld? Is dat jaarlijks? Of misschien wel halfjaarlijks? Ook graag een reactie van de wethouder hierop? De meerwaarde van de samenwerking van de gemeenten binnen de GRJR zou gelegen zijn in een aantal punten. Het beschikbaar houden van specialistische zorg en van 24/7 crisisopvang, het realiseren van schaalvoordelen en het verzamelen en analyseren van informatie en het delen van kennis en expertise. GL ziet zeker voordelen van deze samenwerking, maar begrijpt ook dat enkele van de samenwerkende gemeenten wil onderzoeken of er alternatieven zijn van het vlaktax-model. N.a.v. eerder gestelde vragen omtrent de vlaktax roept GL het college op deze alternatieven in kaart te brengen en de raad te informeren over de voor- en nadelen van de vlaktax en de alternatieven, zodat de raad kan instemmen met die systematiek die voor deze gemeente zowel financieel als kwalitatief het meest gunstig is. Dank u.

Ook mevrouw Verhoef heeft lof voor de presentatieavond van vorige week, waar wethouder Van Tatenhove en haar ambtenaar uitgebreid de tijd namen om de raad de stand van zaken op het gebied van de jeugdzorg duidelijk uit te leggen en ook openlijk hun punten van zorg en plannen met de raad te bespreken. Het is goed om vast te stellen, dat er geen acute urgente problemen zijn geconstateerd. De kinderen van deze gemeente krijgen de specialistische zorg die ze nodig hebben. Ondanks de toename van het aantal hulptrajecten is het percentage van 9% in Lansingerland nog steeds laag vergeleken met dat van de omliggende gemeenten. Maar het is wel zorgelijk dat de jeugdzorg tekorten kent, doordat de prijzen en kosten stijgen en dat men zo weinig grip lijkt te hebben op de GR als het gaat om de kosten voorspelling, de beheersbaarheid van de kosten en ook het inkoopbeleid. Althans, die indruk is bij de PvdA ontstaan. De PvdA krijgt namelijk de indruk dat bij het inkoopbeleid in de Rotterdamse regio een grote gemeente als Rotterdam, waar de problematiek bij de jeugd zeker groter is dan in Lansingerland, dat zo'n grote gemeente er baat bij heeft om een bepaald type, vrij dure, specialistische zorg in te kopen, omdat de jeugd daar nu eenmaal behoefte aan heeft. Misschien wordt een Bijenkorf product gekocht met een dito prijs in plaats van een Hema product, hoewel in beide gevallen het crèmetje of wat dan ook best wel goed genoeg voor de huid zou kunnen zijn. Het zou dus kunnen zijn, dat de Lansingerlandse jeugd misschien bepaalde zorg krijgt, die relatief duur is en misschien niet nodig, omdat er nauw eenmaal geen Hema-product in het schap staat. Is dat in het belang van de cliënt? Dat vraagt de PvdA zich af nog los van de kosten. Kan dan wel maatwerk geleverd worden, de medium zorg i.p.v. de duurdere zorg, de uitgebreidere zorg? Dat is een vraag aan de wethouder. Klopt de indruk van de PvdA? Is het nu echt zo? Staat die mediumzorg niet in het schap? Hoe krijgt men grip op de financiële huishouding en het inkoopbeleid van de gemeenschappelijke regeling? Voor de wethouder is dat best wel lastig, want zij heeft ook een rol in het DB van de GR, terwijl ze daarnaast hier wethouder is en deze gemeente vertegenwoordigt. Dat zijn twee petten en dat kan lastig zijn. Nog een punt over de huisartsenbegeleider. Op zich vindt de PvdA dat een goede actie om die begeleider in te stellen om de huisartsen te ondersteunen bij het doorverwijsbeleid. Hoe concreet kan dat nou worden? In hoeverre kan men de huisarts zeggen wat hij wel of niet kan doen? Is er eigenlijk wel voldoende overleg en afstemming met alle doorverwijzende partijen, huisartsen en andere partners? Kan de wethouder dat nog iets meer toelichten? Het lijkt dat de regionale decentralisatie en transformatie agenda niet lijkt te werken. Dat verklaart waarom men toch met hoge kosten zit en deze blijven ook stijgen. De wethouder zoekt het in lokale experimenten. Aan de ene kant juicht de PvdA dat toe, maar aan de andere kant is de PvdA ook bang dat ze daarmee op 2 parallelle projecten gaat inzetten. Aan de ene kant dus met de GR mee, wat tijd, aandacht en geld kost. En aan de andere kant lokaal zelf die druppel op de gloeiende plaat leggen. De vraag daarbij is: hoe gaat de wethouder en haar team die parallelle lijnen managen van eigen pilots en aandacht die de GR vraagt? En de slotvraag is: wanneer krijgt de raad uitslag van het onderzoek jeugdhulp? In Q1 staat een plan van aanpak gepland, maar wanneer is de uitkomst? Dat zag ze niet in het schema. Misschien pas in 2020, maar ze heeft het niet helemaal helder. Dank u wel.

De heer Hoppenbrouwer wil het goede voorbeeld van de ambtenaar volgen door eerst te zeggen, dat men trots moet zijn, dat het overwegend retegoed gaat met de jeugd. Daar wil hij mee beginnen. Dat vond hij een mooie start. De voorzitter vraagt zich af of de ambtenaar deze woorden heeft gebruikt. De heer

Hoppenbrouwer zegt niet het woord rete, maar wel dat het goed gaat met de jeugd. Verder dank namens L3B voor de presentatie. De naam van de wethouder is genoemd en van de ene ambtenaar, maar er is nog een ambtenaar. Zij was verhinderd, maar zij heeft vast ook haar energie daarin gestopt, dus ook dank daarvoor. Waar hij verder blij mee is, is de afspraak die gemaakt is dat de raad nauwgezet en proactief geïnformeerd gaat worden over ontwikkelingen rondom de jeugdzorg. Hij herhaalt dat uiteindelijk het uitgangspunt zal blijven, dat de kwaliteit prevaleert boven de financiën. De jeugd heeft kwaliteit hard nodig. Dat is reden tot juichen, om het zo maar te zeggen. Het zal niemand verbazen, dat hij ook nog wat andere zaken heeft. Eerst wil hij vragen of op de lijst toezeggingen terug kan komen wat tijdens de presentatieavond is toegezegd. Ten eerste is het verdiepingsonderzoek afgesproken. Die wordt nu in Q2 besproken. Overigens was afgesproken dat dat in Q4-2018 zou zijn; het is stilzwijgend verdaagd. Maar hij wil echt dat in Q2 het verdiepingsonderzoek in de commissie wordt besproken. Daarbij zou ook de vraag komen aan welke knoppen gedraaid kan worden rondom jeugdzorg en hoe het lokale plan concreet wordt ingedeeld. Daar wil hij graag een harde toezegging voor hebben. In het verlengde van wat de heer Bergwerff aangaf meent hij ook gevraagd te hebben in diezelfde presentatie of gekeken kan worden of de vervallen integratie-uitkering indicatief berekend kon worden, want die ging nu de algemene uitkering in. Het was een lastig verhaal, begreep hij, maar hij wil toch een indicatie hebben dat de uitgaven zo veel als mogelijk naar jeugdzorg gaat en niet naar lantaarnpalen bijvoorbeeld of anderszins. L3B is dan toch wel blij, dat een amendement wat ooit is afgewezen door de raad om geld te budgetteren voor het sociaal domein, dat dat nu toch eigenlijk wel eventjes terug komt. Maar dat is een Hopsiaans vreugdedansje. Hij zou het goed vinden als de commissie er toch nog over kan sparren, van buiten naar binnen, dat is het nieuwe credo in dit gemeentehuis. Daar heeft de raad ook een rol in. De energie wordt opgehaald in de samenleving en dat wordt naar binnen vertaald. Er wordt niet meer hier intern bepaald wat goed is voor wat er buiten kennelijk nodig is. Dit zegt hij niet om dat gedrag te kopiëren, maar hij krijgt toch teveel signalen van professionals en van ouders, die niet zo tevreden zijn over de wijze waarop de jeugd wordt aangepakt. De gemeente vangt signalen op dat er klanttevredenheid is. Het merendeel zal goed gaan, net als bij de jeugd, maar hij krijgt ook andere signalen. Hij wil 3 casussen met de wethouder delen en dan kan de wethouder als een soort klantreis ontdekken wat er aan de hand is en waarom het niet loopt. Hij benadrukt heel graag het bezoeken van de huisartsen. Daar is nu iemand voor vrij gemaakt, maar hij krijgt signalen dat dit niet helemaal vlekkeloos verloopt. Verder wil hij herbevestigen wat mevrouw Verhoef zei. Hoe gaat men nu om met die financiële verhouding van de inkoop in de GR? Dat was een goede vraag. Verder benadrukt hij nog even de zoektocht van mevrouw Draak over die resultaatgerichte inkoop. Dat is pas per 1 januari 2018 ingevoerd en dat had een aantal redenen. Het gaf meer ruimte voor de zorgprofessional. Alleen de kosten gaan kennelijk omhoog. Het wordt wel geëvalueerd en onderzocht. Wanneer komt dat onderzoek? Het is wel een kwaliteitsimpuls, maar hij denkt dat het handig is om daar versneld antwoord op te krijgen. Dan in het verlengde van de heer Bergwerff. Hoe is die doorlopende focus op preventie en vroegtijdige signalering, waar op ingezet is? Dat wordt logischerwijs niet uitgewerkt in deze notitie, maar het is wel een combinatie. Hij zou op één of andere manier willen zien hoe die preventieve situatie en de beoogde effectiviteit eruit als het gaat om die inzet? Dat zou hij graag nog terug willen zien. Tot slot de lokale experimenten; hij sluit hiervoor aan bij de PvdA. L3B is nog niet zo happig op die scans, die paretoscans en de proactieve communicatie. Wat wordt daarmee bereikt? L3B heeft eerder iets van: zorg dat de boel op orde is en gaat daarna experimenteren of anderszins. Zeker die proactieve communicatie, maar hij kan het verkeerd zien, proefde een beetje als kloppen op de borst, hoe goed men het allemaal doet. Hij weet niet of de gemiddelde Lansingerlander daar op zit te wachten. Als daar 20.000 of 30.000 naar toe gaat, dat is een aanname, dan moet het echt in andere dingen gestopt worden. Dat was zijn eerste termijn, dank u wel.

De heer Markus heeft nog een paar punten, ook al is al veel benoemd. De manier waarop raad en college samen werken op dit dossier is goed. Hij hoopt, dat hoe hier wordt samengewerkt bij meer thema's wordt opgepakt. Dat helpt elkaar aan de voorkant om scherp te blijven en om elkaar aan de voorkant te voeden, zodat men elkaar niet verrast, maar samen optrekt. Het is mooi om te zien, dat alle 8 partijen hier hetzelfde vinden en hetzelfde denken. Dat is een stuk eensgezindheid waar men trots op moet zijn. Vandaaruit kan verder gewerkt worden om datgene te doen wat goed is voor de jeugd in Lansingerland. Eén ding qua zorg wil hij noemen. Dat is de afstand tussen een gemeenschappelijke regeling en hoe het plaatselijk aangepakt wordt. Of dat democratisch gehalte is, weet hij niet. Er is bewust gekozen voor een plaatselijke aanpak, die werkt in Lansingerland. In hoeverre kan dat voortgezet worden als men gebonden is aan een gemeenschappelijke regeling? Dat is vanavond al heel vaak ter tafel gekomen, maar dat is echt iets wat de CU aan de wethouder wil mee geven. Kijk er nou eens goed naar hoe dat vorm gegeven kan worden met een GR. Hij heeft er geen oplossing voor, maar dat men juist het dichtbij houden kan blijven doen. Want dat is juist met een decentralisatie ook gepoogd, om de zorg dichtbij te organiseren. Om dan weer in een GR te gaan zitten, dan wordt het weer verderaf georganiseerd. Dus dat is echt wel een zoektocht, waar de wethouder al mee bezig is en voort zet. Dan kan de gemeente uiteindelijk zo goed mogelijk zelf aan die knoppen zitten om hetgeen te doen wat goed is en wat ook

past bij de structuur en samenleving hier, want die is in de GR absoluut niet hetzelfde per gemeente. Die verschilt enorm. De CU vond het erg duidelijk. Goed te zien, dat er niet stil gezeten wordt en dat er blijvend actie wordt ondernomen. Een laatste punt is even die communicatie. Ja, hij had er ook een beetje zijn twijfels bij of dat daarmee niet het tegengestelde bereikt wordt. Hij snapt dat de tendens landelijk heel negatief is en dat wil men niet, want men is trots op wat er bereikt is. En daar mag men ook trots op zijn. Borstklopperij is misschien niet de goede term, want dat kan inderdaad averechts werken. Maar nogmaals, trots zijn en dat uitdragen, pas daar inderdaad mee op. Dat was het voor de eerste termijn, dank u wel.

De voorzitter heeft diverse complimenten gehoord, zorgen, vragen voor de wethouder. Misschien kan de wethouder ook iets zeggen over hoe zij voor zich ziet hoe de commissie en de wethouder elkaar op de hoogte houden van dit onderwerp het komende half jaar.

Wethouder Van Tatenhove heeft ook de complimenten gehoord. Ze is blij dat de ambtenaren erbij zitten en ook de domeindirecteur samenleving. Het is terecht, er is en wordt veel werk verzet door de medewerkers. Niet alleen door de beleidsmedewerkers, want onderschat de mensen van de uitvoering ook niet, want zij doen alle gesprekken en zij verwijzen uiteindelijk door naar de beste hulp die past bij de vraag van het kind en zijn ouders. De wethouder is ook blij met de steun die uitgesproken wordt voor de Lansingerlandse aanpak, waar ooit voor gekozen is. Ze neemt als wethouder van Lansingerland mee in haar gesprekken in de regio, dat Lansingerland wil blijven kiezen voor lokaal waar het kan en regionaal waar het moet. Als dat de inzet blijft, dan komt men vanzelf bij een discussie als er weer opnieuw aanbesteed moet worden. Wat wordt dan onder gebracht in een gemeenschappelijke regeling? Wat moet perse in een gemeenschappelijke regeling? Wat kan eventueel in een gemeenschappelijke regeling, maar waar beslist Lansingerland dan zelf over? Wat houdt men het liefst zo dicht mogelijk bij zichzelf? Ze stelt voor, dat ze in alle gesprekken vanuit Lansingerland zegt dat dat de werkwijze in de toekomst moet zijn. Dat gekozen wordt voor lokaal waar het kan en regionaal waar het moet. Dat is gelijk een compliment voor de raad, omdat gezegd wordt te kiezen voor kwaliteit, hoeveel het ook kost. Ook wordt gekozen voor redelijkheid. Voor redelijke termijnen, maar tegelijk gaat men op zoek naar waar het anders of goedkoper kan. Maar er mag geen kind in de kou blijven staan. Dat is vanaf 2015 al overal boven gezet is waar het gaat over het sociaal domein. Er mag niemand tussen wal en schip vallen. Dat is te prijzen in de raad en het college, dat ze daarvoor blijven staan. Als er ooit een moment komt dat er gekozen moet worden tussen zorg en lantaarnpalen, dan is dat moment gewoon bij een begroting. Dat is het moment om daarover te debatteren, maar ze hoopt dat het daar niet komt. Want vanuit de GR worden diverse acties uitgezet o.a. richting de minister, die geen onbekende is in deze regio, om ook weldegelijk het tekort aan de kaak te stellen. Het is niet alleen in deze regio, en in deze regio is het ook nog niet eens het allergrootste procentueel gezien. Maar dit is wel de grootste jeugdregio, dus deze regio heeft ook wel iets in te brengen als er tekorten zijn. Het is echt wel eerlijk om te kijken met het ministerie of het redelijk is om het bedrag, wat naar de gemeenten gaat, af te bouwen. Terwijl die gemeenten beter in staat zijn om kinderen te bereiken, waardoor het aantal jongeren met een hulpvraag is toegenomen de afgelopen jaren. Blijkbaar is de decentralisatie in die zin dan wel geslaagd, dat kinderen eerder in beeld zijn. Het is een gesprek wat in elk geval met de minister gevoerd gaat worden vanuit deze regio. Dat is één. De andere opgave is natuurlijk om te kijken waar in de keten hobbels of dubbelingen zitten. Waar zitten de problemen die opgelost moeten worden? Kunnen die leiden tot een andere aanpak? Kunnen die leiden tot andere zorgarrangementen? Daar zijn de pilots voor bedoeld in het transformatieproces. Maar daar is ook voor gekozen in de resultaatgerichte financiering. De wethouder heeft gezegd, dat ze daar niet zo'n fan van is en dat wordt ze voorlopig ook niet, omdat ze wel wil wat ze oorspronkelijk dachten bij resultaatgericht financieren, want daarbij wordt de ruimte aan zorgaanbieders gegeven om het zo passend mogelijk te doen, waarbij iedereen hoopt, dat er eerder een afschaling komt, maar in de praktijk blijkt dit vooralsnog niet. Dus daarom heeft de wethouder er nog haar vraagtekens bij, of dat dan de methode is, maar ook dit is onderwerp van een evaluatie. Als er opnieuw aanbesteed moet worden, wordt dat nog wel een stevige discussie. De raad blijft hier natuurlijk bij betrokken. Mevrouw Draak wil een aanvullende vraag aan de wethouder stellen. De wethouder zegt: als we dat gaan aanbesteden. Even voor haar beeldvorming. Is dat een aanbesteding van de gemeenschappelijke regeling dan? Of van Lansingerland? Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat het om een aanbesteding van de gemeenschappelijke regeling gaat, maar daar vooraf gaat de discussie van 'wat doen we in de gemeenschappelijke regeling?' en 'wat kunnen we zelf doen?' en dan bedoelt de wethouder de GGD methodiek of de methodiek met de modules, waarbij de gemeente kan kiezen wat ze wel of niet willen inkopen, maar waarvan wel gezegd wordt dat als het samen ingekocht wordt, dit het product is en deze manier van financiering. De heer Hoppenbrouwer heeft een vraag over de aanbesteding in de gemeenschappelijke regeling. Deze is ingegaan met resultaatgerichte inkoop op 1 januari 2018. Hoe lang is de aanbestedingsperiode? Wethouder Van Tatenhove zegt dat dat 3 jaar is. De heer Hoppenbrouwer begrijpt, dat men 3 jaar lang tegen kostenverhoging aanloopt, vanwege de gemaakte keuze. Wethoude Van Tatenhove weet niet of het 3 jaar naar boven blijft lopen, want ze neemt aan, dat alle aanbieders

inmiddels wel door hebben dat het echt een probleem is, want ze komen nu één voor één dat ze aan hun budget zitten. Dan is de GR niet zo scheutig om te zeggen dat er dan wat bij komt. Dan volgt er wel eerst een gesprek. Vanuit de GR in het accountmanagement probeert men er strakker op te sturen. Ook vanuit het DB probeert men om er nu eerder bestuurders bij aan tafel te zetten, want er is nu echt wel een probleem. De heer Hoppenbrouwer leest in de notitie dat er een nader onderzoek komt op basis van de ervaringen die er nu zijn. Wanneer hoopt de wethouder dat die onderzoeksresultaten bekend zijn? Wethouder Van Tatenhove kan niet zeggen wanneer dat is. Ze weet niet precies welk onderzoek hij bedoelt, maar er loopt een onderzoek bij de gecertificeerde instellingen naar tarieven. En er lopen andere onderzoeken die breder zijn. Het is goed om dat eerst op een rijtje te zetten: wat gebeurt nu in GR verband? Wat doet de gemeente zelf? Want anders komt de raad om in onderzoeken en dat lijkt ook niet wijs. Het is goed om dat overzichtelijk in een tabelletje te zetten. De heer Hoppenbrouwer vraagt of dit een toezegging is. Dit is een toezegging, zegt wethouder Van Tatenhove. Hieraan gekoppeld de vraag van de heer Jonker: hoe houdbaar is de discussie over de redelijke termijn? Dat is inderdaad een mooie, want als men de wachtlijsten wil wegwerken of de termijn verkorten, dan hangt daar een prijskaartje aan. Dat is een knop waar aan gedraaid kan worden. Als men die kant op draait gebeurt er hier iets, en daar draait, dan gebeurt daar iets. Dus hier kan wel over gediscussieerd worden. Ook is gevraagd of de bezuiniging, die ooit bedacht was, gehaald kan worden, want het is niet binnen de afgelopen 3 jaar gelukt. Men gaat er wel van uit, dat men de komende vier jaar toch wel zo danig op elkaar ingespeeld is, dat er winst geboekt wordt. Men hoopt dan wel enige bezuiniging in te kunnen boeken ten opzichte van nu. Lansingerland is maar 1 van de 15 gemeenten en zeker niet de grootste, integendeel, Lansingerland is een gewone gemeente en ten opzichte van Rotterdam is iedereen klein. Als het over de begroting gaat, dan vult Rotterdam al gauw de helft van de begroting in zijn eentje. De andere helft is voor de rest. Toch is het wel belangrijk te zeggen, dat in de vergaderingen van het DB alle DB-leden vanuit hun regio het mandaat hebben om daar te zeggen wat ze willen en moeten zeggen en dat er naar elkaar geluisterd wordt. Het is niet zo dat Rotterdam zegt in zijn eentje net zo belangrijk te zijn als de andere 5 met elkaar. Men zit er als partners om te zoeken wat het beste is voor de kinderen in deze regio. In het AB is er voor iedereen spreektijd. Iedereen mag vertellen wat hij of zij mee krijgt vanuit zijn gemeente en belangrijk vindt voor zijn gemeente. Het kan natuurlijk wel dat de één iets anders wil dan een ander en dat dan samen besloten wordt wat er gekozen wordt voor de 14 anderen en dat die ene zich daar dan bij neer moet leggen. Maar dat is het principe, zoals het is afgesproken. Het CDA vroeg nog naar de manier waarop de jeugdhulp gefinancierd wordt, of het ten koste gaat van de ouderen nu niet meer heel duidelijk is hoeveel budget er is in het sociaal domein. De heer Hoppenbrouwer had er tijdens de presentatieavond al aan gerefereerd. Is het nog inzichtelijk te maken hoeveel budget er nou eigenlijk beschikbaar is voor het sociaal domein? Dat is echt een puzzel, de wethouder vraagt dit aan haar collega wethouder Abee van financiën, want ze heeft werkelijk geen idee wat voor klus dat is. Gaat het ten koste van ouderen? Nee, het gaat niet ten koste van ouderen, want voor ouderen wordt begroot wat men wil. Ook wordt begroot voor participatie. En er is begroot wat nodig is voor jeugd. Als de raad op die 3 onderdelen akkoord geeft en in de begroting zijn opgenomen, dan staan ze daar en dan wordt dat uitgevoerd. De keuze is altijd aan de raad m.b.t. wat ze begroot willen hebben. Op dit moment is dus ook niet het financiële kader van het sociaal domein leidend. De begroting is ingediend voor wat men denkt dat nodig is en daarmee wordt gewerkt. De heer Hoppenbrouwer begrijpt de zorg van het CDA, want in het begin werd gezegd dat 3D budgettair neutraal gedaan zou worden. Toen werden de tekorten bij jeugd gecompenseerd bij WMO. Dus hij begrijpt waar de zorg zit en die vindt hij ook terecht. Maar hij interrumpeerde eigenlijk voor de toezegging, dat deze wethouder wethouder Abee lief gaat aankijken om te kijken of het een zinvolle exercitie is om dat in beeld te krijgen. Hij wil het indicatief hebben, het huidige met een index ofzo, maakt niet uit. Maar dat er wel een beetje een gevoel is of het in de pas of uit de pas loopt. Dus graag die toezegging. Wethouder Van Tatenhove doet nogmaals die toezegging. Ze vraagt zich tegelijkertijd af of dat rekenvoorstel überhaupt kan, omdat er qua gemeente met andere inwonertallen gewerkt wordt, dus er is sowieso al een ander budget. Bovendien is er een bezuiniging toegepast op het geld voor het sociaal domein. Ze weet niet of het zo simpel kan als dat hij zegt, maar ze gaat vragen wat er kan. De heer Hoppenbrouwer merkt op, dat als het niet gaat, zij het gewoon moet zeggen. Heel simpel. Wethouder Van Tatenhove zal dat niet te snel tegen wethouder Abee zeggen, want dan gaat men misschien helemaal niet rekenen. Als men zegt dat het nodig is, wordt het opgenomen in de begroting en dan kan de raad beslissen of het ervoor bestemd wordt. Ze is het met de heer Hoppenbrouwer eens, dat in het verleden binnen het sociaal domein is gezegd dat als er op de jeugd een tekort was, dat het dan van de WMO kon, maar dat was omdat er daar over was. In principe wordt er eerst binnen het eigen domein gekeken of er overgeheveld kan worden van A naar B, voordat men bij de wethouder aanklopt om vanuit F geld te vragen om B te financieren en om vanuit A een beetje te geven. Dat is een exercitie die niet hoeft. Het is lastig om grip te krijgen; daar besteedt WIJ nog aandacht aan. Dat probeert men nu wel goed met elkaar en dat moet deze periode ook echt gaan lukken, omdat in de manier waarop organisaties en deelnemers elkaar informeren verbetering is opgetreden. Wethouder Heuvelink noemde dat altijd het berichtenverkeer. Zo heet het officieel, dus als die term bekend voor komt, dan gebruikt ze die. Er is echter nog een aantal organisaties waar het nog hobbelt, dus ook daar

moet werk van gemaakt worden, want als dat loopt, kan men makkelijker inzicht krijgen in hoe de stromen zijn en hoe het zich financieel verhoudt. Waarom is de paretoscan opgenomen bij het rijtje waar geïntensiveerd wordt? De paretoscan is nieuw en nog niet gedaan. De manier om er grip op te krijgen wil men intensiveren en de paretoscan is daarvoor genoemd, omdat het in de praktijk een stelregel is dat 80% wordt besteed aan de 20% die iets nodig heeft. De wethouder zegt niet dat dat teveel is, maar het is wel goed om bij die dossiers te kijken of het ook op een andere manier kan. Dan noemt ze even een voorbeeld vanuit het begin van haar vorige periode, bij het huidige SG van het ministerie. Die zei: als 4 kinderen uit een gezin geplaatst worden, dan kost dat heel veel geld. Als men ervoor zorgt dat er 7 dagen per week 24 uur per dag zorg is in één huis, dan blijft dat gezin bij elkaar en wordt er kwalitatief betere zorg geleverd. Zulke dingen kunnen alleen ontdekt worden als men weet waar er veel geld besteed wordt en als men met elkaar onconventioneel gaat denken of het ook op een andere manier kan. Ze hoopt niet dat er hier zulke gevallen zijn, maar het is wel goed om te kijken op de dossiers waar veel geld aan wordt besteed voor zorg. Komen er niet teveel mensen over de vloer voor het goed functioneren van een gezin? Kan het eventueel ook op een andere manier georganiseerd worden? Kan het niet, dan blijft het zoals het is, want de beste zorg voor het kind moet gegeven worden, want dat zegt de raad zelf ook. Dus daarvoor is die paretoscan. Dan zegt GL: blijf samenwerken en blijf van elkaar leren. Dat is inderdaad heel belangrijk. Daarom is het belangrijk dat men elkaar in de subregio's informeren over hoe dingen gedaan worden, want dat is dichterbij en makkelijker om daarvan te leren. Dat betekent ook, dat kennis gedeeld wordt, vanuit het land, hoe men met jeugdzorg omgaat. Dat betekent ook, dat de wethouder of medewerkers af en toe ergens naar toe gaan, omdat men ook van andere gemeenten wil weten hoe zij dingen oplossen, want andere gemeenten kampen met dezelfde problematiek als hier. Zo is de aanpak hier soms ook een eyeopener of een goede tip om op een andere manier te gaan werken. Dus blijf van elkaar leren is een hele goeie. GL vroeg ook aandacht voor de liquiditeit van de GR. De liquiditeit is geen probleem. De vlaktax discussie is een heel andere. De manier waarop de financiering van de GR is geregeld, is dankzij de vlaktax zo dat er alleen betaald wordt voor de kinderen die vanuit de eigen gemeente zorg nodig hebben. Dat wordt wel verspreid over een aantal jaar, want het duurt 5 jaar voordat het eerste jaar verrekend is, maar er wordt nooit betaald voor het kind van een ander, terwijl lopende het jaar men ervan verzekerd is dat geen enkel kind in de kou staat. Daarom is de methode van de vlaktax een methode die werkt. Maar als dingen anders gedaan gaan worden, wordt wel naar andere regio's gekeken en of dat misschien beter werkt. Maar het is niet zo dat er geld overgeboekt moet worden naar de GR vanwege een liquiditeitsprobleem. Dan de communicatie. Aandacht voor de positieve aanpak van jeugdzorg. Het is wel belangrijk om er wel aandacht aan te besteden, maar niet om zichzelf op de borst te kloppen, maar omdat het anders een verhaal is van incidentenpolitiek. Dan krijgt dat aandacht, terwijl die andere kant ook best belicht zou mogen worden, in elk geval aan de raad. Dat wordt gedaan met de storytelling bij de rapportage, maar het is ook goed om daar af en toe de cijfers bij te hebben m.b.t. met hoeveel kinderen het wel goed gaat en in hoeveel gevallen jeugdzorg effectief is. Natuurlijk blijven er incidenten en het is goed om met casussen bij de wethouder te komen, want elke casus waarbij het niet goed gaat, is er één teveel. Daar moet men wel alert op zijn. Maar het is niet zo dat elke casus waar het niet goed gaat, model staat voor nog 10. Gelukkig niet. Het is goed om daar aandacht voor te blijven vragen. Zoals het ook goed is om te vertellen hoe dingen gedaan worden aan andere gemeenten en om te leren van andere gemeenten hoe zij dingen doen die werken. Vandaar dat communicatie er ook bij staat. De PvdA vroeg aandacht voor het inkoopbeleid en leeft met de veronderstelling dat Rotterdam graag wil kopen bij de Bijenkorf en dat men hier meer van de Hema-variant is. Zo is het niet. Samen wordt bepaald welke producten ingekocht worden, producten en arrangementen die nodig zijn. Op basis van maatwerk wordt bepaald welk arrangement het beste past bij een kind. Het is niet zo dat er heel luxe dingen worden georganiseerd die niet nodig zijn. De vraag is meer of er niet een te groot arrangement geregeld wordt om zeker te zijn van resultaat, maar dat is de discussie over resultaatgericht inkopen en financieren. Mevrouw Verhoef wil het nog heel even verduidelijken. Ze heeft het idee dat in het winkeltje misschien heel veel dure, dus heel specialistische, zorg is omdat daar veel behoefte aan is, bijvoorbeeld in Rotterdam. En dat in het segment van net wat minder dure zorg geen aanbod is. Dat was de indruk, die niet alleen uit de presentatie kwam, maar die ze ook met anderen buiten deze kamer heeft besproken. Is er wel precies het type, het niveau, zorg in de winkel wat Lansingerlandse jeugd nodig heeft? Of komen ze automatisch bij het schap met de duurdere producten uit? Wethouder Van Tatenhove denkt dat dit een goed onderwerp is waar Berenschot mee aan de slag gaat om te kijken of de juiste arrangementen geboden worden en geboden kunnen worden. Op die vraag komt een antwoord na het onderzoek wat Berenschot gaat doen. Bij een individueel kind of gezin wordt gekeken wat er in dat individuele geval nodig is. Maar als men ruim in de arrangementen zit, komt dat uit het Berenschot onderzoek naar voren. Er werd ook een vraag over de huisartsen gesteld. Deze zijn in het verleden al vaker langs gekomen in rapportages. De contacten worden gelukkig beter met de huisartsen. Ook wordt er steeds meer contact gelegd met de praktijkondersteuners, die ook heel veel van patiënten zien of van cliënten. Maar huisartsen worden nooit onderdeel van een gemeentelijk team. Het is voor de gemeente heel belangrijk, dat ze de weg weten te vinden en ouders en kinderen durven door te sturen naar de jeugdconsulenten. Of naar het

CJG. Of naar die psycholoog, die is toegevoegd voor de praktijkondersteuning. De wethouder hoopt dat daar in de toekomst nog wel ontwikkeling mogelijk is. Ze heeft ook nog verwachting dat vanuit het rijk zetjes worden gedaan, omdat staatssecretaris Blokhuis nu ook wil inzetten op preventie. Daar is de huisarts wel een belangrijke vindplaats. De wethouder hoopt, dat hierin nog stappen gezet kunnen worden, maar ze is er positiever over dan 4 jaar geleden. Dan wordt ook aandacht gevraagd voor de parallelle eigen pilots naast het ingezette transformatietraject in de regio. Ze wil er graag voor pleiten om ze beide te doen, want ze denkt dat er in regionaal verband een transformatieopgave is, maar ze wil het ook graag lokaal neerzetten, omdat daar gezocht kan worden naar wat lokaal gedaan kan worden en wat regionaal moet. Meer dingen lokaal doen of zelfs in de preventieve sector. Ze denkt niet dat ze elkaar bijten; ze kunnen naast elkaar uitgezet worden. L3B vroeg nog aandacht voor het verdiepingsonderzoek. Het verdiepingsonderzoek wat genoemd wordt in het overzicht van vorige week, waarvoor de raad het plan van aanpak kan krijgen in het eerste kwartaal, daar rapporteert het onderzoeksbureau waarschijnlijk begin tweede kwartaal over. De heer Hoppenbrouwer vraagt of dat hetzelfde Berenschot onderzoek is, waar ze het net over had. Of is het een ander onderzoek. Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat het een lokaal onderzoek is. Volgens haar toevallig ook Berenschot. Ze heeft het idee, dat ze door de vragen heen is. De voorzitter vraagt hoe de raad haar het komende half jaar gaat ontmoeten op dit onderwerp. Wethouder Van Tatenhove denkt dat het goed is v.w.b. het resultaat van de onderzoeken in een presentatieavond daar aandacht op te focussen. In elk geval is er in het eerste half jaar de jaarrapportage over 2018, waarbij de raad bijgepraat wordt over het hele sociaal domein. Net na de zomervakantie gaat het over het eerste half jaar 2019. Als er ontwikkelingen zijn vanuit de regio wordt dat in een memo of brief gedaan vanuit het college. Het college zal er dan een verzoek bij zetten om het te bespreken of te voorzien van een informatiesessie tijdens een presentatieavond. Het college zal duidelijker aangeven, dat het college de ruimte wil geven om erover van gedachten te wisselen en het niet alleen als een briefje droppen bij de raad. De heer Markus hoorde haar zeggen: halfjaarrapportage. Maar volgens hem is die afgeschaft en wordt het een jaarrapportage. De heer Hoppenbrouwer proeft dat de wethouder gaat afronden, maar hij heeft nog een vraag voor de tweede termijn. De voorzitter geeft aan, dat er nog een tweede termijn komt. Wethouder Van Tatenhove wil nog even een correctie doen. De heer Markus heeft gelijk. De halfjaarrapportage is afgeschaft. De jaarrapportage komt voor de zomervakantie.

Tweede termijn

De heer Bergwerff wil de wethouder bedanken. Het CDA wacht het af en heeft er vertrouwen in.

De heer Hoppenbrouwer heeft een lichte teleurstelling. Hij vindt het jammer, dat de wethouder niet ingegaan is op het gedachtengoed om van buiten naar binnen te gaan en hoe dat in relatie staat met jeugdzorg en cliënten, maar dat komt wellicht later in het onderzoek. Wat hij wel echt gemist heeft, is de verhouding met het preventief jeugdbeleid. Hoe effectief is het preventief jeugdbeleid? Hoe gaat men daarmee om? Wat wordt eraan gedaan om ervoor te zorgen dat er zo weinig mogelijk jeugdhulp nodig is? Wat zijn de effecten van het schoolmaatschappelijk werk en al die zaken? Daar is hij nog even naar op zoek, hoe dat geadresseerd wordt.

Mevrouw Verhoef wil zeggen, dat zij de heer Hoppenbrouwer steunt in zijn oproep om meer aandacht voor preventie te hebben. Een aantal fracties heeft dat in het verleden al genoemd. Dat wilde ze even zeggen.

Wethouder Van Tatenhove zegt dat de ambtenaar zo in de flow zit, dat hij wel een keer in een notitie wil schrijven wat er precies gedaan wordt aan preventie. Ze denkt dat het goed is, dat de raad zich realiseert, dat met de beleidsaccenten ruimte is gegeven om meer te doen aan preventie en daar hoort het schoolmaatschappelijk werk bij. Daar hoort jeugd- en jongerenwerk bij. Daar hoort ook bij, dat er gezocht wordt naar mogelijkheden om kinderen meer te laten sporten, om eerder bij problematiek te zijn, zodat men minder met schuldsituaties te maken krijgt, zodat men eerder bij een scheidingssituatie is. Haar ervaringen van de laatste maanden in het domein jeugd is dat school echt een heel belangrijke vindplaats is. Alle kinderen lopen daar rond. Er loopt altijd wel een leraar bij, die vanuit een ooghoek ziet welk kind in de gaten gehouden moet worden, omdat die er niet zo lekker bij zit. Als zij verleid kunnen worden om aan de bel te trekken of om daarmee aan de slag te gaan via dat schoolmaatschappelijk werk, wat dan een sexy naam krijgt, zodat kinderen wat makkelijker binnen lopen, dan wordt het voor kinderen of pubers wat makkelijker bereikbaar. Dan is er geen drempel en zit er geen stigma op als er iets is. Wordt daarmee bereikt, dat het aantal kinderen wat specialistische jeugdzorg nodig heeft daalt? Dat denkt de wethouder niet. Het zal nooit opdrogen, maar ze hoopt dat kinderen eerder gevonden en bereikt worden, zodat ze eerder goed op dreef komen i.p.v. dat ze afzakken. De heer Hoek mag toch veronderstellen, dat de vraag die de heer Hoppenbrouwer stelde en gesteund werd door mevrouw Verhoef, waarom de specialistische jeugdhulp toeneemt en men dus

kennelijk in de preventie iets laat liggen, want dat was de meest cruciale insteek m.b.t. de transformatie, dat dit de meest cruciale vraag is voor het onderzoek wat Berenschot gaat doen. Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat Berenschot ook onderzoek doet naar wat aan specialistische jeugdzorg wordt geleverd. De heer Hoek mag toch aannemen, dat de belangrijkste vraag die gesteld wordt beantwoord wordt. Waar is het mis gegaan in de insteek m.b.t. zoals het oorspronkelijk bedoeld was? Dus meer preventie, dat levert automatisch minder dure jeugdhulpverlening op. Dat is de vraag die voor ligt. Wethouder Van Tatenhove is het met hem eens dat dat de transformatie is. Gemeenten zitten er dichter bij, zij kunnen meer aan preventie doen en dat moet op termijn aan de specialistische kant een bezuiniging opleveren. De heer Hoek vult aan: en waarom het tot op heden niet gelukt is. De heer Hoppenbrouwer steunt de support van de heer Hoek. Hij bevestigt het beleidsuitgangspunt, maar niet dat het onderdeel is van het Berenschot-onderzoek. Wethouder Van Tatenhove zegt dat in het plan van aanpak gekeken kan worden of het er duidelijker in gezet kan worden als dat niet het geval is. Dat plan van aanpak staat voor Q1. De heer Hoppenbrouwer zegt dat er raadsbreed een verzoek is, dat de raad zicht wil hebben. De wethouder kan toezegging nummer 4 inboeken. Daar is hij blij mee. Het is mevrouw Verhoef nu toch niet helemaal duidelijk. In het voorjaar hebben alle fracties het verzoek gehad om schriftelijk vragen toe te voegen aan dat onderzoek. Gaat men dat nu nog een keer doen? Of snapt ze het nu niet? De heer Hoek vraagt of mevrouw Verhoef het niet was, die het betoog van de heer Hoppenbrouwer omarmde en ondersteunde? Kennelijk heeft de PvdA dan ook verzuimd om die vraag te stellen en is de PvdA het wel eens met de insteek, die de heer Hoppenbrouwer doet. Dat verbaast hem nu weer. De voorzitter beluistert een toezegging op dit onderwerp. Wethouder Van Tatenhove zegt dat de ambtenaar vorige week die vraag niet gehad heeft, maar hij is hier wel om technische vragen te beantwoorden. Even kijken wat hij ervan zegt. De ambtenaar denkt dat deze discussie beter gevoerd kan worden als het onderzoek voor ligt. Daar wordt de laatste hand aan gelegd. Het onderzoek van Berenschot behelst een verklaring van wat er nu precies gebeurt in de jeugdhulp en waarom de kosten zo hoog zijn. Vervolgens is ook belangrijk aan welke knoppen gedraaid kan worden. Hoe kan de gemeente bijsturen? Dat overlapt gedeeltelijk met het preventieve, maar daarnaast is er de vroegsignalering. Het is moeilijk om te zien welke ellende vermeden wordt door juist aan de voorkant extra in te zetten. Maar het zijn twee vraagstukken, die heel erg met elkaar verbonden zijn. Die worden inzichtelijk gemaakt en worden duidelijk meegenomen in het plan van aanpak ook.

De voorzitter sluit hiermee het onderwerp. Dank u wel.

6. *Stukken ter advisering aan de raad:*
Er zijn geen stukken ter advisering aan de raad.

7a. Actualiteiten uit het college
Mevrouw Bouman wil een vraag stellen aan de wethouder. Er is keurig een voortgangsrapportage over het gemeentelijk vastgoed. Ze wil weten of de wethouder misschien iets zou kunnen vertellen over het parelduiken, waar een aantal commissieleden bij betrokken zijn. Anders moet gewacht worden op een jaarrapportage, misschien is het goed om even nader te informeren aan de commissie. Hoe zit het met de pilot parelduiken? Wat behelst het? Wanneer krijgt de raad er iets over te horen? De heer Pat El had ook nog vragen over de voortgangsrapportage gemeentelijk vastgoed. In hoeverre komt het daar nog op? Deze staat op de agenda, onder punt 7a. De voorzitter vraagt of daar parel worden opgevist? Mevrouw Bouman zegt dat er geen parels worden opgevist, maar de voorzitter zei, dat het college niets te melden had. De voorzitter geeft de wethouder het woord.

Wethouder Van Tatenhove zegt dat het klopt, dat er een notitie is toegevoegd, zowel in de commissie ruimte als in de commissie samenleving over de stand van zaken rond het maatschappelijk vastgoed. Mevrouw Bouman geeft aan, dat er geen melding is gedaan over het vastgoed in de commissie ruimte. Dit is voor het eerst, dat ze het ziet. Wethouder Van Tatenhove denkt dat het dan AB was. Wethouder Fortuyn is als wethouder verantwoordelijk voor het gemeentelijk vastgoed. Hij heeft deze notitie opgesteld, maar het is ook relevant voor de onderwerpen in de commissie samenleving en daarom is het ook hier toegevoegd. Mevrouw Bouman is één van de parelduikers geweest. Het parelduiken hoort bij één van de beleidsaccenten. In die zin klopt het dat daar pas over gerapporteerd wordt op het moment dat er over de beleidsaccenten gerapporteerd wordt. Maar nu ze er naar vraagt: bij het beleidsaccent intergenerationeel wonen is een creatieve vorm gezocht om met inwoners te gaan verkennen waar zij nu tegen aan lopen en hoe ze denken dat hun situatie over 10 jaar is. En op welke manier ze denken dat ze nu actie zouden moeten kunnen ondernemen of dat de gemeente actie zou kunnen ondernemen om te zorgen dat zij over 10 jaar kunnen leven zoals ze nu denken dat ze dan zouden willen leven. Vanmiddag heeft ze naar de stand van zaken gevraagd. Er is gezocht naar parels. De parels zijn op dit moment in 3 grote groepen te verdelen. Er moet aandacht zijn voor ontmoeting en dat staat gelukkig al in het coalitieakkoord. En bewegen, dat is ook een mooie. En voor de infrastructuur, zodat die beweging ook mogelijk is. Dat is de grote vangst. Maar er is ook nog bijvangst. Mensen die over 10 jaar ouder zijn,

willen aandacht hebben voor wat zij zelf nog in en om huis kunnen. Daar zou ook op gelet moeten worden en mee aan de slag gaan. En waar men informatie kan halen; dat dat op een gemakkelijke manier is. Dat men niet perse naar de huisarts moet voor informatie, maar dat ze ook naar een leefstijlcoach kunnen om te vragen hoe ze ervoor moeten zorgen dat hun lijf fit blijft, wat ze moeten slikken, waar ze naartoe kunnen om mensen te ontmoeten en zulke dingen. Dat is de bijvangst. De 3 grote thema's zijn: ruimte voor ontmoeting, zorgen dat er voldoende mogelijkheden zijn voor bewegen en zorg dat de infrastructuur zodanig is ingericht dat het voor mensen makkelijk is al bewegend, vooral lopend en fietsend, van A naar B kunnen binnen het dorp. De heer Hoppenbrouwer vraagt of hier ook het gratis OV voor ouderen mee bedoeld wordt. Wethouder Van Tatenhove heeft geen idee, omdat ze er zelf niet zo in zit, omdat het echt heel erg in de uitvoering zit. Mevrouw Bouman is toevallig daarbij betrokken als één van de groep, die mee heeft gedacht in die creatieve sessie. De heer Hoppenbrouwer stelt vast dat infrastructuur in het coalitieakkoord staat, dus dat is goed nieuws. Dank u wel.

De heer Pat El leest in de voorgangsrapportage gemeentelijk vastgoed twee zaken die opvallen. Allereerst de verontreinigde grond bij het Polderhuis. Hij kan het zich voorstellen dat dit financiële gevolgen kan hebben voor de gemeente. Hij vraagt zich af op welke termijn hier meer duidelijkheid over zal zijn. Dan de cultuurfabriek in Bergschenhoek. Als hij zich niet vergist was het totale budget voor de verbouwing, die de raad in februari 2018 heeft goedgekeurd, in zijn totaliteit € 360.000. Nu blijkt uit de rapportage dat er € 50.000 meer nodig is vanwege extra aanpassingen aan de gevel. De VVD snapt dat deze aanpassingen nodig zijn, maar de VVD wil het college meegeven, dat de VVD niet blij wordt van dit soort gebreken en kosten, die pas ver in het verbouwingstraject duidelijk worden. De VVD hoopt, dat er goede lessen zijn geleerd voor de toekomst.

De heer Hoppenbrouwer heeft nog een vraagje over de Snip. Leuk overigens dat de heer Pat El er weer is. Kennelijk wordt hier makkelijk over heen gefietst, maar over € 50.000 voor een goeie publiekshal doet men dan weer moeilijk. De voorzitter grijpt even in. Het is gericht aan het college. De heer Hoppenbrouwer was even nieuwsgierig naar wat de problemen zijn m.b.t. inpassing van de bestaande groenstructuur bij de Snip. Kan worden toegelicht wat daarmee wordt bedoeld?

Wethouder Van Tatenhove vindt dit wel heel materiële vragen, die minder te maken hebben met de gebruikers. Ze gaat kijken of ze zo goed mogelijk kan antwoorden. De vervuilde grond was voor iedereen een verrassing. Voor de koper eveneens. Daar moet zo snel mogelijk actie op ondernomen worden, want een pand verkopen met vervuilde grond is nooit de bedoeling. Dus daar moet men mee aan de slag. Ook zo'n tegenvaller was er dus bij de cultuurfabriek. Leert men ervan? Ja, dat hoopt de wethouder wel. Aan de andere kant: als degene die het pand had geïnspecteerd een beetje had geweten dat de gevel de openingen niet kon hebben, dan had er in de begroting al een raming gestaan. Het is echt iets wat niet was ingeschat, want dan was er een afweging gemaakt of men het geld er wel of niet voor over had om er een opening te maken of dat gekozen werd voor een andere oplossing. Bij elke verbouwing moet kritisch gekeken worden wat wel of niet gedaan wordt en of de voordelen opwegen tegen de financiële raming, die daarbij hoort. De heer Pat El vroeg bij zijn eerste vraag ook concreet op welke termijn de wethouder een terugkoppeling kan geven, m.b.t. het Polderhuis, over de tegenvaller. Iets van een termijn, of dat al bekend is. Wethouder Van Tatenhove wil deze vraag voorleggen aan wethouder Fortuyn. Ze gaat ervan uit, dat hij hetzelfde antwoord krijgt als bij de cultuurfabriek, dat daar in de zomerrapportage in elk geval een melding over gedaan wordt, want het is iets waar niet mee gerekend is. Het is een tegenvaller waar melding van gedaan moet worden en dan is de zomerrapportage het moment in de P&C cyclus om dat te doen. Dus bij de zomerrapportage. En de groenstructuur bij de Snip. De wethouder begreep van wethouder Fortuyn, dat daar een aantal leilinden staat, die in het bomenplan geregistreerd staan. Men moet iets met die leilinden. Het zei haar niet direct iets, maar zij is ook niet van de bomenverordening. Het is de omgevingswet en het is omgeving. Groen in een kern is wel heel belangrijk, dus ze hoopt wel dat het blijft. Blijkbaar is dat iets waar men van tevoren niet had gerekend en wat nu aan de orde kwam.

7b. Actualiteiten uit de commissie
Geen opmerkingen.

7c. Verbonden partijen
Geen opmerkingen.

8. Rondvraag en sluiting
De heer Hoppenbrouwer is nieuwsgierig naar de stand van zaken m.b.t. de planning van het afgesproken verkennend onderzoek naar de werking van het jeugd- en jongerenwerk, mede in relatie tot de effectieve aanpak van jeugdoverlast en de bijdrage van de jeugdsoos à la Pecto's anno 2019. De aanleiding voor deze vraag wil hij ook nog wel even toelichten. L3B heeft een gesprek met jeugd- en

jongerenwerk gehad, die er niet van op de hoogte zijn dat er een onderzoek plaats vindt in het kader van jeugd- en jongerenwerk. Het uitblijven van duidelijkheid over de toekomst van Pecto's en de passage over de jeugd in het integraal veiligheidsplan 2019-2021, zoals behandeld in de commissie AB, waar gezegd wordt wat de inzet van jeugd- en jongerenwerk wordt, is hier in deze commissie nog niet besproken. Wanneer komt het onderzoek? Waar zijn al die uitspraken op gebaseerd? Wethouder Van Tatenhove had niet scherp over welk onderzoek de vraag gaat. Ze weet dat er een toezegging is gedaan, nummer 11 en nummer 13 vorig jaar, toen er ingesproken is door Pecto's. Het college zou kijken hoe het jongerenwerk in Bleiswijk steviger kan worden gemaakt. En of er een samenwerking gerealiseerd kan worden tussen jeugd- en jongerenwerk en Pecto's. Zo ja, voor welk pand dan eventueel gekozen wordt. De wethouder weet niet welk onderzoek hij precies bedoelt. De heer Hoppenbrouwer gaat heel flauw doen. Zie coalitieakkoord. Daar staat het expliciet in. Ook in het kader van de BOA-discussie is gevraagd wat de werking van het jeugd- en jongerenwerk wordt. Daar werden al die discussies van de afgelopen 4 jaar samen gebracht en dat is toen in die zin geformuleerd. Aangezien jeugd- en jongerenwerk hem aankeek alsof hij een peertje in zijn mond had branden, over welk onderzoek het ging. Maar het staat in het coalitieakkoord. Hij is benieuwd wanneer dat gaat komen. Ook in het integraal veiligheidsbeleid staan uitspraken over jeugd- en jongerenwerk, maar daar heeft de commissie samenleving het nog niet over gehad. Daar was hij verrast over. Er is kennelijk een onderzoek geweest en hoe zit dat dan? Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat de acties die nu gedaan worden met jeugd- en jongerenwerk uit het plan komen, waar hij net aan refereerde, het integraal veiligheidsplan, waar jeugd- en jongerenwerk vanuit preventie rol een grotere rol zou kunnen krijgen in combinatie met de BOA's. En die contacten met jeugd- en jongerenwerk hebben aan de andere kant te maken met de opdracht die jeugd- en jongerenwerk heeft om voor de jeugd met subsidie dingen te organiseren, zodat ze zich niet vervelen en dat ze ondersteund worden. Daar is vorig jaar de opdracht op gehaald om te kijken of het in Bleiswijk een stimulans kan krijgen en of daar een samenwerking zou kunnen worden bewerkstelligd met stichting Pecto's. En of eventueel gebouw Pecto's daarbij gebruikt zou kunnen worden. Maar de wethouder heeft er niet bij nagedacht, dat hij zou duiden op het coalitieakkoord. Dat is niet met een termijn genoemd, dat daar een onderzoek gedaan zou worden. Het lijkt een onderwerp om nog een keer te bespreken.

Wethouder Van Tatenhove had van de her Hoppenbrouwer maar één rondvraag ontvangen en dat was de vorige. Ze weet niet of ze de andere twee vragen ter plekke kan beantwoorden. De heer Hoppenbrouwer heeft ze wel tijdig ingediend. Hij weet zeker, dat zij zijn tweede vraag zeker weet. In de commissie samenleving van 4 oktober is een toezegging gedaan over de huurtarieven culturele verenigingen. De wethouder zou wethouder Abee heel lief aankijken m.b.t. de consumentenprijsindex, die bevroren zou worden als het gaat om culturele verenigingen. Er was toen een discussie over binnen- en buitensport. In het coalitieakkoord staan ook de culturele verenigingen. Hij heeft toen gevraagd of het bevriezen van de tarieven ook van toepassing waren voor de culturele verenigingen. Daar heeft hij niets meer over gehoord, dus hij wilde het even checken. Wethouder Van Tatenhove zal wethouder Abee vragen om daar alsnog een brief over te sturen. Ze doet het liever op papier, want dan staat het zwart op wit. Dan is het ook naar de verenigingen duidelijk.

De heer Hoppenbrouwer denkt dat deze vraag wat lastiger zal worden. Tijdens de begrotingsbehandeling van 2019 is op vragen van de CU, GL en L3B aangegeven, dat de al in de begroting 2018 aangekondigde visie nota onderwijs achterstandenbeleid in 2019 zou worden aangeboden. Gelet op de brief van 9 januari van het college over de toekenning subsidie sociaal domein wordt vooruit gelopen op een begrotingswijziging van € 46.000 over peuteropvang. Komt die nota, die is aangekondigd, niet meer als het gaat om onderwijsachterstandenbeleid? Bij de begroting is er ook over gesproken. Twee keer zou er een korting zijn en daar zou een visie op ontwikkeld worden. De CU heeft zelfs nog technische vragen gesteld. Komt het nog langs de raad? Hij neemt aan, dat dat niet is via een zomerrapportage. Wanneer komt die nota? Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat die nota inderdaad nog komt. Ze weet uit haar hoofd niet in welk kwartaal. De nota heeft te maken met het onderwijsachterstandenbeleid, waar de gemeente apart geld voor krijgt. Die onderwijsachterstanden betreft vooral voor- en vroegschoolse educatie. Dus dat gebeurt vaak op de peuterspeelzalen of kinderdagverblijven. Maar dat is niet hetzelfde als het organiseren van een peuterspeelzaal en kinderdagverblijf, want daar zitten ook andere kinderen. Het onderwijsachterstandenbeleid is ander geld met een specifiek doel. Daar zal beleid op gemaakt moeten worden, omdat dat budget inderdaad minder wordt. Daarvoor komt het naar de raad. De wethouder had 2019 gezegd, maar ze kan even kijken op welk kwartaal dat staat. Er komt een voorstel naar de raad, omdat het echt om een beleidskeuze gaat. Of daar wel of niet extra geld in gestopt wordt, omdat het belangrijk is of moet. De heer Hoppenbrouwer hoort dat het een keuze is, maar hij krijgt de indruk op basis van die brief van 9 januari, waarin ook gesproken wordt over de afname van de rijksbijdragen en eigen bijdrage filosofie, dat die keuze kennelijk al gemaakt is. De raad wordt kennelijk via de zomerrapportage geconfronteerd met een budgetoverschrijding van € 46.000. Dat is een station passé. Dus die keuze is kennelijk al gemaakt. Het gaat hem te ver om te zeggen dat de raad gepasseerd is, maar hij heeft de indruk dat het proces niet helemaal loopt zoals het hoort, want die voorlopige

toekenning voor 2019 is al geweest. Er is kennelijk al een keuze voor de raad gemaakt. Zo lijkt het. Wethouder Van Tatenhove legt uit, dat de overschrijding te maken heeft met het aanbieden van peuterspeelzaalwerk en niet perse met het onderwijsachterstandenbeleid, wat ook op peuterspeelzalen wordt georganiseerd. Die is voor het in stand houden van het peuterspeelzaalwerk voor alle kinderen, die daar naar toe willen. Het gelabelde geld, wat de gemeente krijgt, voor onderwijsachterstandenbeleid is om een deel van die kinderen zodanig te helpen, dat ze zonder achterstand straks op de basisschool komen, dus dat ze de taal kunnen spreken, kunnen tellen, op niveau groep 1 zitten om te starten, op startniveau. Daar is extra geld voor, voor onderwijsachterstandenbeleid. Omdat dat budget afneemt, moet daar beleid op gemaakt worden, hoe men daarmee om wil gaan als dat budget tekort is voor wat men zou willen doen. Worden de doelstellingen dan bijgeslepen of wordt er budget bij gezet omdat het een preventieve werking heef voor de rest van de schoolloopbaan. Dat vraagt echt keuzes. Het is net als met onderwijs. Er is onderwijs en er zijn kinderen met een rugzakje, die extra geld krijgen. De heer Hoppenbrouwer begrijpt het wel, maar hij haalt kennelijk twee dingen door elkaar. Dan blijft hij het wel verrassend vinden, dat er zomaar € 46.000 bij kan, terwijl als een culturele vereniging geld extra wil hebben het niet gebeurt. Dus het is wel een verrassing en hij is nieuwsgierig naar de toelichting bij de zomerrapportage.

Mevrouw Gabin heeft vragen n.a.v. een krantenartikel over de loszittende tegels in het recreatiebad De Windas. Wanneer kan het bad weer worden geopend? Kunnen de zwemlessen wel doorgaan? Hoeveel inkomsten verwacht het zwembad hierdoor mis te lopen? Wie draagt hier de verantwoordelijkheid voor? Hoeveel materiële schade is er? Wie moet deze betalen? Was er sprake van achterstallig onderhoud? Daarbij wil ze opmerken, dat al in 2017 schade aan de gevels is geconstateerd en dat de aannemer van het zwembad in discussie is met het zwembad over de verantwoordelijkheid. GL hoort graag de beantwoording van de vragen van wethouder Van Tatenhove. Wethouder Van Tatenhove zegt dat dit dossier een dossier is van wethouder Fortuyn, omdat het om vastgoed gaat. Ze neemt de beantwoording voor haar rekening. Het college werd verrast door vooral het plaatje wat erbij zat van de loszittende tegeltjes. Daar werd ze niet vrolijk van, integendeel. Het is een ander bad, waar de tegels los zitten, dan waar het in 2017 was. Het college heeft gezegd dat er onderzoek moet komen naar hoe dit kan, hoe het kan worden opgelost, hoe voorkomen kan worden dat dit verder gebeurt. De resultaten van dat onderzoek zijn er nu nog niet. Het college weet ook nog niet wie hier verantwoordelijk voor gehouden kan worden. En ook niet of dat ertoe leidt, dat het financieel wel of niet uitkomt zoals men het van tevoren had gewild. Daarvoor moet dat onderzoek eerst nog worden uitgevoerd. Dat moet antwoord geven op een aantal vragen van GL. Er zijn groepen die nu niet kunnen zwemmen, omdat het een doelgroepenbad is. In samenwerking met Sportfonds wordt gekeken of die doelgroepen in buurbaden een plekje kunnen vinden zolang ze niet kunnen zwemmen in zwembad De Windas. De commissie zal begrijpen, dat iedereen dat heel vervelend vindt. Ook al zou het een wedstrijdbad zijn, was het vervelend, maar nu het allerlei doelgroepen betreft, is het gewoon net zo vervelend, ook voor de medewerkers van het zwembad, voor de gemeente, voor Sportfonds. Er wordt van alles aan gedaan om de problematiek naar boven te krijgen, zodat een adequate oplossing verzorgd kan worden en voorkomen wordt dat het in de toekomst weer gebeurt. Aan de andere kant zet men zich ook in om de doelgroepen op een andere plek les te geven of voor hun wekelijkse zwemuurtje. Blauwe lintjes, roze lintjes, gele lintjes. Mevrouw Draak wil een aanvullende vraag stellen. Ze maakte uit het krantenbericht op, dat het zwembad op zondagavond dicht ging zonder problemen en dat het maandagochtend er zo bij lag. Is dat echt zo gegaan? Wethouder Van Tatenhove weet niet of het precies zo is gegaan. Ze hoorde wel van iemand, dat het was alsof er een mol in een cirkel zo onder heeft gekropen. Dat beeld geeft het. Het trok parallellen met de graancirkels die in de jaren ’80 en ’90 helemaal hip waren. Geen idee hoe het komt, maar het was er ineens.

Mevrouw Bouman leest zowel het AD als het NRC, maar het betreft het NRC. De NRC van 15 januari meldt dat van de 380 gemeenten er 272 zijn die een achterstand hebben bij het huisvesten van statushouders. Een achterstand als gevolg van het feit dat er geen huizen zijn, dan wel dat het COA geen statushouders levert aan de gemeenten. Dat was aanleiding om een paar vragen aan de wethouder te stellen. Hoeveel statushouders heeft het COA toegewezen aan Lansingerland in de eerste helft dan wel in de tweede helft van 2018? Bekend is dat in de loop der jaren hier statushouders zijn gekomen. Heeft de gemeente deze statushouders ook kunnen huisvesten? Hoe is het eigenlijk met de doorstroming vanuit Hergerborch naar woningen elders in de gemeente? Is er al bekend hoeveel statushouders Lansingerland kan verwachten voor het eerste half jaar 2019? Daar is ze benieuwd naar. Mevrouw Verhoef heeft datzelfde artikel in het NRC gelezen. Dat kwam omdat D66 haar er via twitter op attendeerde. De heer Jonker sluit daarom niet aan bij de vragen, want anders wordt het zo druk. Mevrouw Verhoef las in het artikel dat Lansingerland een percentage heeft van min 29%. Dat heeft zij geïnterpreteerd als: wij hebben een achterstand met het huisvesten van asielgerechtigden. Kent de wethouder het artikel? Klopt dat percentage voor Lansingerland? Is de interpretatie van dat getal inderdaad juist? Het staatje was niet helemaal helder. Wat is de verklaring voor die achterstand? Heeft het te maken met het tekort aan sociale huurwoningen?

Zijn er onvoldoende woningen of is men langzaam met het toewijzen van de asielgerechtigden? Hoe moet ze dit zien in het licht van huisvesting in de Hergerborch? Gaat het om gezinnen, die moeilijk gehuisvest kunnen worden? Voor alleenstaanden is toch voldoende plek in de Hergerborch? Dus in het verlengde van het CDA, maar iets meer ingezoomd.

Wethouder Van Tatenhove begint met de vragen van het CDA. Ze neemt de beantwoording van wethouder Arends voor haar rekening. Wonen is de portefeuille van wethouder Arends. Het COA heeft in 2018 voor de eerste helft een taakstelling gegeven van 46 en voor de tweede helft een taakstelling van 39. Samen 85 statushouders, die een plekje gegeven moesten worden in Lansingerland. Dat is gelukt voor 63. Lansingerland heeft geen score van min 29%, maar van min 26%. Hoe is het met de doorstroming vanuit de Hergerborch? Dat kan pas als er sprake is van gezinshereniging. Dat kan ook pas als er een woning is, waar het gezin bij past. Zoals men wellicht weet, heeft 3B Wonen plannen voor een herontwikkeling van een wijk in Berkel. Dus ook uit die woningen komen mensen die een andere woning al dan niet tijdelijk nodig hebben omdat ze de woning in de Weth.Schippersstraat of de Kon.Wilhelminalaan moeten verlaten, omdat er plannen zijn om in die wijk nieuwbouw te realiseren. Dus de spoeling is dunner, ook voor gezinshereniging. Als een gezin moet wachten op een passende woning, dan komt er minder snel een plekje vrij in de locatie Hergerborch. Degenen die nog zitten te wachten op een plekje, kunnen zowel gezinnen zijn als eenpersoonshuishoudens. Voor de eerste helft 2019 is de taakstelling 28 personen. Dan de vragen van mevrouw Verhoef. Het artikel is hier bekend. Het klopt dat er een achterstand is opgelopen eind 2018. Er zijn meerdere redenen voor die achterstand. Passend toewijzen speelt een rol. Het feit dat 3B Wonen bezig is met herontwikkeling. Een huis moet passen bij de gezinssituatie. Maar soms ook persoonlijke redenen. Als er sprake is van een scheiding is de situatie ineens ook weer anders. Zijn er onvoldoende woningen? Nee, in het algemeen niet. Maar als er vanuit meerdere kanten een vraag gedaan wordt naar diezelfde soorten woningen, dan knelt het wel wat en dan duurt het wat langer. Dat heeft ook z'n effect op de locatie Hergerborch. Op zich zit de locatie Hergerborch nog steeds vol. Toevallig is de wethouder er vorige week weer geweest bij het koffiedrinken. Op dit moment is er een woning te huur voor niet-statushouders, maar verder functioneert het nog steeds goed. Het is een mooie mix van nationaliteiten en culturen. Dat is het.

Online viel het oog van de heer Jonker op de website van Burgerkracht Centraal. Hij kan de kwaliteit van de website niet beoordelen, maar er werd een bepaald beeld geschetst van de informatievoorziening m.b.t. de bijstand in Lansingerland. Hoe kijkt de wethouder daar tegen aan? Wethouder Van Tatenhove heeft in het college zitten stoeien, voor wie die vraag is. Het gaat over de website, over ICT en over dienstverlening, dus de vraag is toegeschoven naar wethouder Fortuyn. Hij wilde hier komen om de vraag te beantwoorden, maar dat vond zij wat overdreven. Er is gekeken naar de website van Burgerkracht Centraal, maar het zei het college helemaal niets. Het lijkt een éénpitter, die alle gemeenten langs gaat en op de website een bepaald onderwerp scoort, waarvan hij of zij vindt of het voldoende duidelijkheid geeft. De insteek van de gemeente is, dat de gemeente een gesprek wil bij een aanvraag voor bijstand, omdat breder gekeken wordt dan alleen de bijstandsvraag. Het college wil niet dat men op de website kan turven of iemand in aanmerking komt voor een bijstandsuitkering. Het college wil dat iemand aan tafel komt zitten om te vertellen wat hij nodig heeft om als het kan weer aan het werk te gaan of als er nog barrières zijn, welke hulp er ingezet kan worden om iemand weer werkfit te maken of om te kijken hoe beperkt of hoe lang een periode moet zijn wat een bijstandsuitkering overbrugt. De wethouder weet niet of het erg is als de gemeente op dit punt niet zo goed uit de score komt. Aan de andere kant: er is een nieuwe website sinds november. Alle suggesties voor verbetering zijn welkom. De scores van die website worden wel doorgespeeld, of men er iets mee kan bij de doorontwikkeling van de website. Maar soms is het de vraag of men het moet willen. Mevrouw Verhoef wil hier kort op reageren. Een paar maanden geleden is er een nieuwe website gekomen. In de aanloop naar het maken van die website is een gesprek aangevraagd met de ambtenaren, want het is moeilijk te vinden hoe aanvullende uitkeringen verkregen kunnen worden op een laag inkomen. De PvdA heeft om een gesprek gevraagd, maar dat was niet nodig, want er kwam een demo van de website. Bij die demo heeft ze een uur staan praten hoe die ondersteunende financiële producten gevonden konden worden, of informatie over met wie gesproken kan worden. Dat zou worden toegevoegd, maar dat is niet gebeurd. Met het woord 'bijstand' of 'uitkering' komt men wel op een aantal dingen, maar op de homepage is alles te vinden over fietstochten en allerlei interessante dingen, maar niets over ondersteuning van het inkomen. Dus het is wel een aandachtspunt. Over de kwaliteit van Burgerkracht Centraal weet zij niets, maar wat de PvdA betreft was het al een aandachtspunt. Dank u wel. Wethouder Van Tatenhove geeft aan, dat er gekozen is voor een vorm van website, waar zelf gemakkelijk aanpassingen aan gedaan kunnen worden. Als er suggesties zijn, die breed gedragen worden, moet dat zeker gemeld worden.

De voorzitter sluit hij de vergadering om 22.30 uur. De volgende vergadering is op 7 februari. Tot dan.

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsopname.